

TAXERINGSSAKKUNNIGA

FÖRSLAG
TILL VISS OMORGANISATION
AV PRÖVNINGSNÄMNDEN

STOCKHOLM 1921
ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG

TILL KONUNGEN.

Genom särskilda nådiga remisser hava 1920 års taxeringssak-
kunniga fått sig anbefallt att avgiva underdåniga utlåtanden
dels över landskamrerarnas i riket underdåniga framställning den

23 oktober 1920 i fråga om anordnandet av taxeringsarbetet å landskontoren,

dels ock över riksdagens skrivelse den 8 mars 1921 i anledning av väckt motion avseende skyndsammare behandling av vissa taxeringsmål;

och få de sakkunniga härmed i underdånighet överlämna betänkanden med författningsförslag i båda dessa ärenden.

I behandlingen av förstnämnda ärende har undertecknad, Gislén, såsom särskilt tillkallad sakkunnig deltagit.

Remisshandlingarna jämte övriga till dessa ärenden hörande handlingar överlämnas.

Stockholm den 31 maj 1921.

Underdånigst

G. V. EISERMAN.

A. J. BÄRG.   AXEL BÖKELUND.   KNUT GISLÉN.   OTTO GRAFFMAN.

ADAM HULT.   JOH. JOHANSSON.   NILS MÅNSSON.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering (taxeringsförordningen).

18 §.

1 mom. Var der deklARATION — — — — till grund; prövningsnämnd dock obetaget att till prövning upptaga besvär över taxeringen, därest sådant finnes böra äga rum till förekommande av en oskäligen beskattning.

23 §.

2 mom. Om av — — — — uppgiven adress.

I enahanda ordning skall underrättelse om påförd taxering meddelas skattskyldigen, som icke avgivit deklARATION eller uppgift till ledning för taxeringen och som icke heller därtill anmanats.

36 §.

4 mom. Avskrifter av taxeringslängderna — — — — tillhanda. Avskrifterna böra därefter senast den 15 juli av kommunalstämmans ordförande återställas till häradskrivaren för användning vid debiteringen i uppbördsboken samt av denne senast den 15 september vid ovan nämnda påföljd ånyo tillställas kommunalstämmans ordförande för att av honom förvaras och, på sätt i 29 § stadgas, överlämnas till ordföranden i påföljande årets taxeringsnämnd.

I stad skola — — — — taxeringsnämnder.

40 §.

För varje län — — — — beslut.

Denna nämnd sammanträder för länen i residensstaden och för Stockholms stad i Stockholm å tider, som utsättas av Kungl. Maj:ts befallningshavande och bestämmas sålunda, att nämndens arbeten må vara avslutade i varje län senast den 25 oktober och i Stockholm senast den 31 i samma månad.

41 §.

Prövningsnämnd skall bestå av minst åtta, högst femton ledamöter, vilka — — — — personerna. Ledamöterna i prövningsnämnden böra

så utses, att nämnden kommer att utgöras av såväl ägare eller brukare av fast egendom som näringsidkare och andra inkomsttagare.

Kungl. Maj:ts befallningshavande — — — — nämnden.

42 §.

Kungl. Maj:ts befallningshavande uppgiver i därom utfärdad kungörelse vilka personer blivit utsedda till ledamöter och suppleanter i prövningsnämnden och kallar vederbörande ledamöter till prövningsnämndens sammanträden minst åtta dagar före varje sammanträde.

Genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg bör föredragningslista, upptagande kortfattad uppgift rörande samtliga de besvär- och anmärkningsmål, som skola vid varje prövningsnämndens sammanträde förekomma, översändas till ledamot eller suppleant samtidigt med kallelsen till sammanträde; dock att sådan föredragningslista icke erfordras för Stockholms stads prövningsnämnd.

Möter för ledamot — — — — tjugufem kronor.

43 §.

Vid prövningsnämndens sammanträden skall i länen landshövdingen och i Stockholms stad överståthållaren vara ordförande, — — — — ledamöter.

Är överståthållaren icke tillstädes, må underståthållaren i hans ställe vara ordförande.

Uppstå — — — — av ordföranden.

44 §.

Såsom kronans ombud och för — — — — äga anledning. Dock må i länen Kungl. Maj:ts befallningshavande, där så anses oundgängligen nödvändigt, förordna person med länsbokhållares kompetens att i landskamrerarens ställe hos prövningsnämnden tjänstgöra såsom kronombud beträffande vissa ärenden eller vissa grupper av ärenden.

För granskning av avgivna taxeringsuppgifter, taxeringslängderna och hos prövningsnämnden anförda besvär samt för anförande av besvär och avgivande av förklaringar i beskattningsmål må, om och i den mån Kungl. Maj:ts befallningshavande prövar sådant nödigt, tjänsteman, som förordnats till biträdande kronombud, erhålla ledighet från övriga med tjänsten förenade göromål.

Enahanda ledighet må beviljas landskamreraren, om och i den mån Kungl. Maj:ts befallningshavande prövar sådan ledighet oundgängligen erforderlig, på det att prövningsnämndens arbete må kunna

avslutas inom föreskriven tid eller på landskamreraren ankommande handläggning av besvärsmål i beskattningsfrågor icke må bliva under längre tid fördröjd.

46 §.

Protokollet vid — — — — provningsnämnden.

Justering av det hos provningsnämnden förda protokollet skall efter varje sammanträde verkställas inför nämnden eller senast fem dagar efter sammanträdet inför nämndens ordförande jämte kronans ombud och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter, vilka skola inställa sig på ordförandens kallelse. Justeringen bestyrkes genom ett av nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknat intyg.

47 §.

1 mom. Alla provningsnämndens beslut skola — — — — böra angivas. Särskilda längder upprättas efter varje provningsnämndens sammanträde för varje fögderi och stad under iakttagande av vad uti härför avsedda formulär angives. Vederbörande kronoombud åligger att med sin underskrift — — — — tillägg.

2 mom. De hos provningsnämnden för varje sammanträde förda särskilda längderna skola, utom vad Stockholms stad angår, inom fyra dagar efter justeringen av protokollet för sammanträdet genom Kungl. Maj:ts befallningshavandes försorg översändas till vederbörande härads-skrivare eller magistrat för debiteringens verkställande.

De i 36 § 3 mom. — — — — förvaras.

3 mom. Senast den 5 november skall Kungl. Maj:ts befallningshavande låta tillställa vederbörande kommunalstämmors ordförande avskrifter av de hos provningsnämnden förda särskilda längderna, i vad dessa angå varje kommun på landet.

4 mom. Utdrag av provningsnämnds protokoll skall av protokollförelaren senast den 10 november i rekommenderat brev med allmänna posten tillsändas varje skattskyldig, vilkens taxering varit föremål för provningsnämndens beslut, med undantag allenast beträffande sådan skattskyldig, vilkens taxering på yrkande av annan än den skattskyldige blivit rättad i avseende å felaktighet vid beräkningen eller införingen i taxeringslängden av de skattefria avdragen.

48 §.

För det ändamål, som i 50 § omförmäles, skall provningsnämnden inom sig utse tre ledamöter jämte två suppleanter för dem att med

prövningsnämnds befogenhet avgöra besvär, som kunna föreligga till prövning, innan nästa ordinarie prövningsnämnd sammanträder.

Vad i 40, 43, 44, 45, 46 och 47 §§ stadgas gälla i tillämpliga delar beträffande den prövningsnämnd, varom här förmäles; dock att utdrag av protokollet skall i rekommenderat brev med allmänna posten inom åtta dagar efter det protokollet justerats översändas till vederbörande såväl skattskyldig som kommun.

49 §.

1 mom. Över prövningsnämnds — — — — icke bifallits, samt b) om prövningsnämnden — — — — den skattskyldige påyrkats. I det under a) — — — — åsatta beloppet.

Besvären ställas — — — — är stadgat.

2 mom. Sedan — — — — anförda besvär.

3 mom. Vad i denna § stadgats gälla i tillämpliga delar beträffande besvär över beslut av den prövningsnämnd, som i 48 § omförmäles; dock att besvären skola ingivas inom sextio dagar efter den, då beslutet meddelades.

50 §.

Den, som taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, till beviljning för fast egendom eller till beviljning för inkomst i fall, där sådan taxering icke bort honom åsättas,

den, som taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt å ort, där han icke är skattskyldig för dylik skatt,

den, som taxerats till beviljning för samma fasta egendom eller inkomst å mer än en ort eller eljest å ort, där han icke varit för egendomen eller inkomsten skattskyldig,

den, som mot innehållet i av honom uti stadgad ordning avlämnad behörig deklaration eller uppgift, varom förmäles i 16 §, blivit taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt eller beviljning, men icke erhållit underrättelse, varom i 23 § 2 mom. föreskrives, så tidigt, att han kunnat anföra besvär över taxeringen i den ordning, varom i 39 § stadgas,

den, som utan att vara uppgiftspliktig blivit taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt eller till beviljning för inkomst, men icke erhållit underrättelse, varom i 23 § 2 mom. föreskrives, så tidigt, att han kunnat anföra besvär över taxeringen i den ordning, varom i 39 § stadgas,

den, som efterbeskattats å ort, där han icke eljest taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt eller beviljning det år, efterbeskattningen skett,

så ock den, vilkens taxering genom felräkning eller misskrivning eller annat förbiseende blivit felaktig,

äge att häröver anföra besvär hos den i 48 § omförmälda prövningsnämnd.

Besvärerna skola inom nittio dagar, efter det att utskylder vederbörande avfordrats, ingivas till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, inom vilket taxering skett, vid påföljd, om den tid försittes, att besvärerna icke varda upptagna till prövning.

Avse besvärerna taxering för samma fasta egendom eller inkomst å mer än en ort och hava utskylder därför avfordrats vederbörande å olika tider, räknas besvärstiden från det senaste kravet.

Sedan besvärerna inkommit till Kungl. Maj:ts befallningshavande, ombesörjes erforderlig utredning. Avse besvärerna taxering jämväl i kommun inom annat län, skall yttrande från vederbörande kronoombud i detta läns prövningsnämnd infordras, varefter och sedan besvärerna prövats handlingarna överlämnas till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det andra länet för att föreläggas dess prövningsnämnd. Stanna dessa prövningsnämnder i olika beslut, skall Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, vars prövningsnämnd sist behandlat målet, överlämna handlingarna till kammarrätten för prövning och avgörande.

54 §.

2 mom. Det åligger Kungl. Maj:ts befallningshavande att senast den 15 juli varje år — — — — tid och arbete.

3 mom. Till gäldande av — — — — utgifter, såsom gottgörelse åt särskilt förordnat kronoombud, ersättning för biträde — — — — erforderligt belopp.

8 mom. Till den, vilken i anledning av landskamreraren eller biträdande kronoombud jämlikt 44 § — — — — motsvarande vederbörandes tjänstgöringspenningar.

63 §.

1 mom. Sammandrag av taxeringslängderna, upprättade i överensstämmelse med fastställt formulär, skola årligen före den 15 november insändas till Kungl. Maj:ts befallningshavande.

Förslag

till

ändring av 9 § och 11 § 1 mom. i uppbörsreglementet den 14 december 1917 och därvid fogade formulär nr 1.

9 §.

Å landet försiggår den allmänna uppbörden under allmän uppbördstermin från och med den 25 november till och med den 5 december varje år, dock att, om särskilda — — — månads utgång.

För erläggande — — — fall bestämma.

11 §.

1 mom. I stad förrättas den allmänna uppbörden å allmän uppbördsstämma, som skall äga rum viss dag eller vissa dagar under tiden från och med den 25 november till och med den 15 december varje år, dock att — — — månads utgång.

Formulär n:r 1.

N. N. socken (köping)

(N. N. stad)

N. N. härad

U p p b ö r d s b o k

för

år 19.....

11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31				
	Avbetalningar & odlings- och vattenavtappningsavgiften	Skogsårdaavgift	Pensionsavgift	Olycksfallsförsäkringsavgift			Landstingsmedel	Bidrag till skänsentreprenaderna	Sinkvårdaavgift	Riddarhusmedel	Vagskatt	Häsförsäkringsavgift	Kreatursförsäkringsavgift		Brandstodsmedel						Debetedelslösen	Summa	Anteckningar	Debetedelens n:r
		13 20	10 —	38 10			360 48	6 —	— 75	— —	263 40	20 80	37 20		47 44						— 50	7,491 59	Bet.	21 1
			5 —				1 80	— 03	— 50	— —											— 1		—	2
							9 —	— 15	— —	— —					16 68						— 12	27 45	Bet.	23 3
			2 —	10 65			1 50	— 03	— 76	— —			17 42		9 —						— 1		—	4
	35 50						28 02	— 47	— 50	— —	23 25										— 50	253 51	Bet.	25 5
							4 14	— 07	— 75	— —	3 45										— 1	17 02	—	40 12
	35 50	17 60	51 —	93 15			1,155 78	19 27	11 —	10 —	897 15	35 10	83 68		75 44						2 16	11,234 85	—	—
			5 —				1 80	— 03	— 50	— —											— 12	10 40	—	—
			2 —	10 65			1 50	— 08	— 75	— —			17 42		9 —						— 12	42 32	—	—
			7 —	10 65			3 30	— 08	1 25	— —			17 42		9 —						— 24	52 72	—	—
	35 50	17 60	44 —	82 50			1,152 48	19 21	9 75	10 —	897 15	35 10	66 26		66 44						1 92	11,181 68	—	—
			10 —				3 75	— 06	— 50	— —											— 12	18 96	Pens.-avg. bet. 5 kr.	22
			2 —	10 65			1 86	— 08	— 75	— —			17 42		9 —						— 12	42 74	Bet.	24
							6 —	— 10	— —	— —	5 —										— 12	12 22	Bet.	41
	35 50	17 60	56 —	93 15			1,164 09	19 40	11 —	10 —	902 15	35 10	83 68		75 44						2 28	11,255 54	—	—

kvarter eller annan indelning och fastigheternas tomtnummer.
eller försäkringsanstaltens medel upptagas i särskilda kolumner.

pelvis grundskatt eller trosspassevolansavgift, kolumnerna nr 16 och 17 för fonders medel samt kolumnerna nr 25 och 27—30 för diverse medel.

Betänkande

**i anledning av landskamrerarnas i riket underdåniga framställning den
23 oktober 1920 i fråga om anordnandet av taxeringsarbetet å
landskontoren.**

I samband med det sammanträde med landskamrerarna i riket, vilket den 8 september 1920 hölls inför statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet för behandling av frågan om lämnande av ensartade anvisningar till ledning vid den då förestående uppskattningen av mark i och för framdeles skeende taxering till jordvärde- eller jordrättestegringskatt, erhöilo landskamrerarna tillfälle att enskilt överlägga angående vissa frågor, som stode i samband med behovet att åstadkomma lättnad i landskamrerarnas arbetsbörda, bland annat, ifrågasatt ändring av tiden för prövningsnämndens sammanträde. Resultatet av överläggningarna i ämnet blev, att landskamrerarna genom utsedda delegerade i underdånig skrivelse den 23 sistlidne oktober framlade riktlinjer för viss reformering av prövningsnämndsarbetet samt hemställde, att åtgärder härför måtte snarast möjligt vidtagas samt att i avvaktan härpå provisoriska anordningar i åsyftad riktning måtte komma till stånd att tillämpas redan under år 1921.

Då de sakkunniga, som fått sig frågan anförtrodd till utredning, nu gå att fullgöra detta uppdrag, hava de ansett sig böra till frågans utredning först något närmare redogöra för innehållet i landskamrerarnas ovan berörda framställning.

Framställning av landskamrerarna i riket.

Till en början redogöres däruti för omfattningen av det landskamreraren såsom kronoombud hos prövningsnämnden påvilande arbete samt påvisas, att det just är detta med åren ständigt ökade arbete, som överbelastar landskamreraren, och att under nu bestående organisation av taxeringsarbetet icke kan åstadkommas en fullständig och effektiv granskning av taxeringsnämndernas arbete. Härom anföres, bland annat, följande:

När i sammanhang med omorganisationen av fögderiförvaltningen vid länsstyrelserna inrättades de nya assessorstjänsterna, vilkas innehavare hade att föredraga och på eget ansvar expediera vissa grupper av mål och ärenden, skedde detta bland annat i syfte att bereda avdelningscheferna behöflig lättnad i arbetet. Givetvis medförde också anställandet av länsassessorer en betydande minskning i landskamreraren tidigare påvillande göromål. Då man detta oaktat så kort tid därefter nu åter stode inför nödvändigheten att bereda landskamrerarna lättnad i arbetsbördan, berodde detta framför allt på att landskamrerarens arbete med taxeringarnas granskning under de senare åren vuxit i hög grad till följd av såväl materialets större omfattning som ärendenas komplicerade beskaffenhet. Sålunda hade granskningsmaterialet ökats icke blott genom den utvidgade deklarationsplikten och stadgandet att alla, som äro skyldiga att föra handelsböcker, skulle vid deklarationen foga vissa utdrag av sina räkenskaper, utan även därigenom att med penningvärdets fall antalet deklarationspliktiga betydligt stigit. Granskningen av taxeringshandlingarna hade blivit svårare i den mån den avsåge skattskyldiga, som numera skulle avlämna räkenskapshandlingar, i det att felande sådana handlingar måste infordras och inkomna handlingar noggrant undersökas till kontrollerande av deklarationernas riktighet samt vidare genom att bestämmelserna om de skattefria avdragen och utfinnande i övrigt av den beskattningsbara inkomsten blivit mera invecklade.

Landskamrerarens arbete med granskningen av taxeringarna för löpande året kunde i huvudsak icke börja tidigare än den 20 juni, då taxeringslängderna inkomme, samt ej fortgå längre än till den 15 juli. Efter sistnämnda dag, då besvaren till prövningsnämnden senast skulle vara inlämnade, måste han nämligen nästan uteslutande ägna sig åt granskningen och beredningen av besvärshandlingarna, vilket arbete skulle vara slutfört, då nämnden sammanträdde, i regel någon av de första dagarna i augusti. Det sade sig självt, att landskamreraren på den tid, som sålunda stode till förfogande, icke ensam kunde medhinna vare sig den allmänna granskningen av taxeringarna eller beredningen av besvärsmålen, vilkas antal numera även i de medelstora länen i regel överstege halva tusentalet. Därför måste också ett flertal personer anlitas för arbetets utförande, och givetvis måste härtill i första hand användas landskontorets personal. Men frånsatt de juridiskt bildade tjänstemännen kunde åt landskontorets personal i allmänhet icke anförtros att verkställa granskning av de mera invecklade taxeringsfallen eller undersöka de skattskyldigas räkenskapsutdrag, utan den finge sysselsättas med den formella granskningen. Den sakliga granskningen, som ju utan jämförelse vore den mest betydelsefulla och för statsverket givande, fölle således huvudsakligen på landskamreraren själv. Erfarenheten hade emellertid visat, att varken den formella eller sakliga granskningen av hela taxeringsmaterialet kunde medhinnas på den nu till buds stående tiden. Man hade därför nödgats undanskjuta granskningen för sådana distrikt, där man haft anledning antaga att arbetet blivit någorlunda tillfredsställande utfört, samt företrädesvis ägna sin uppmärksamhet åt distrikt, där motsatsen kunnat befaras. Men icke heller den sålunda avgränsade granskningen hade blivit fullständig. Det vore därför alldeles visst, att den granskning av taxeringsnämndernas arbete, som det ålåg landskamreraren att verkställa, icke på långt när vore och ej heller, såsom arbetet nu måste ordnas, kunde bliva tillfyllestgörande samt att därför också stora skattebelopp till förlust för såväl stat som kommun spilldes bort. Erfarenhet härav

hade särskilt under de senare åren vunnits, i det att i sammanhang med de skattskyldigas taxering till krigskonjunkturskatt utrönts, hurusom granskning med därav föranlett yrkande till prövningsnämnden i många fall blivit försummad, så att landskamreraren måst hos kammarrätten anföra besvär över prövningsnämndens beslut.

Svårigheterna att medhinna granskningsarbetet inom därför anslagen tid inriktade arbetet på och begränsade detsamma att, så långt tiden medgåve, tillvarataga statens rätt samt nödgade landskamreraren att åsidosätta den i hans åliggande att tillse det taxeringen varder behörig jämväl ingående uppgiften att tillvarataga de skattskyldigas intresse av eu rättvis taxering, en uppgift som, i den mån taxeringsförfarandet bleve mera invecklat, vore av synnerlig vikt för de skattdragande, särskilt för dem som icke hade råd att anlita sakkunnig person för granskning av sin taxering.

Landskamrerarens arbete med taxeringarna vore emellertid icke slut med förenämnda granskning av taxeringsnämndernas beslut. Åliggandet för honom att delta i justeringen av prövningsnämndens protokoll och att bestyrka riktigheten av införingen av prövningsnämndens ändringar i taxeringslängderna samt prövningsnämndens förändringslängder medförde, att han, i den mån protokollet hunne uppsättas, hade att genomgå detsamma, samt att han icke förrän efter längdernas utsändande till debiteringsförrättarna, tre veckor efter prövningsnämndens sista sammanträde vanligen i slutet av augusti månad, vore fri från det med prövningsnämnden förenade arbetet. På ungefär samma sätt ställde det sig för assessorn å landskontoret och länsbokhållarna, enär dessa oftast användes såsom landskamrerarens biträden vid taxeringsgranskningen samt till protokolls- och längdförare. Då dessa tjänstemän icke kunde medhinna att jämsides med granskningsarbetet utföra sina ordinarie göromål, måste den del av dessa göromål, som ej kunde skjutas åt sidan, tillsvidare överflyttas på landskontorets övriga personal, varav följderna blivit den, att hela personalen under sommaren vore överhopad av det strängaste arbete. Det vore också så långt ifrån, att arbetstiden å tjänsterummet under sommar-månaderna kunde inskränkas, att flertalet tjänstemän i stället finge sitt tjänstearbete förlängt till långt in på nätterna.

Icke heller efter avslutandet av prövningsnämndsarbetet bleve landskamreraren i tillfälle ägna någon större uppmärksamhet åt sin huvudsakliga uppgift att såsom chef för landskontoret leda och övervaka arbetet i dess helhet, utan han nödgades framför allt taga itu med de äldre taxeringsmål, som till ett betydande antal måst under arbetet för prövningsnämnden skjutas åt sidan, samt med avfattande av de besvär över prövningsnämndens beslut, vartill han på grund av särskilda förhållanden, jämväl sådana som yppats efter nämndens sammanträde, kunde finna anledning.

Efter det nya årets ingång vidtoge hans arbete med de då inkomna besvärerna över nästlidet års prövningsnämnds beslut. Besvärshandlingarna måste granskas, felande utredning införskaffas, kanske i flera omgångar, samt yttrande avfattas. Då besvärens antal numera även i de medelstora länen oftast icke stannade under några hundra, komme arbetet på dessa besvärsmål samt de från föregående år kvarliggande äldre taxeringsmålen att nästan uteslutande och i de största länen helt upptaga landskamrerarens tid ända tills hans arbete med granskningen av löpande årets taxeringar vidtoge.

Landskamreraren vore, enligt vad sålunda anförts, åtminstone i vissa län, hela året om oavbrutet fullt sysselsatt med honom påvilande taxeringsarbete.

Att krigskonjunkturskattetaxeringens bortfallande komme att minska landskamrerarens och landskontorets arbetsbörda vore visserligen sant. Men samtidigt hade tillkommit uppskattningen för jordvärde- eller jordrättestegringskatt likasom och ändringar i skatteförordningarna, vilka i hög grad försvårade taxeringsarbetet och särskilt pålade prövningsnämnden en alldeles ny uppgift, vilkens behöriga iakttagande komme att vila på förarbeten av landskontoret. Då dessutom kanske inom en snar framtid än mera invecklade skatte- och taxeringsförfattningar än de nuvarande komme till stånd, kunde det icke antagas, att landskamrerarens eller landskontorets nuvarande arbetsbörda skulle bliva mindre efter avvecklingen av krigskonjunkturskattetaxeringen. Snarare torde motsatsen kunna befaras.

Följden av att landskamreraren måste ägna sig huvudsakligen eller inom de största länen så gott som uteslutande åt det honom såsom kronoombud hos prövningsnämnden påvilande arbetet bleve den, att han måste åsidosätta sina tjänstegöromål i övrigt och sålunda bleve främmande för desamma, vilket särskilt beträffande anordningsväsendet samt debiterings- och uppborgsgöromålen vore betänkligt. Då han icke hade tid att fullgöra sin viktiga uppgift att leda och övervaka arbetet å landskontoret eller att på det sätt, som för denna uppgifts fyllande oundgängligen krävdes, följa utvecklingen av lagstiftningen, i vad den berörde hans tjänstområde, komme landskontorets arbete att sakna sin rätta ledning. Ansvaret för göromålens behöriga utförande överflyttades på händer, där det ej borde ligga, och landskontoret hotades av desorganisation, detta även därigenom att också andra tjänstemän än landskamreraren långa tider rycktes från sitt egentliga arbete för att syssla med taxeringsarbetet.

Den starka överbelastning, under vilken såväl landskamreraren som ett flertal av landskontorets tjänstemän arbetade, innebure också en annan fara. Det kunde nämligen icke undvikas, att, när man oaktat alla ansträngningar såge sig ur stånd att på ett tillfredsställande sätt hinna fullgöra sina uppgifter, arbetsglädjen dödades och arbetsresultatet följaktligen bleve lidande.

Det anförda kunde sammanfattas i följande punkter:

1) Den landskamreraren åliggande skyldighet att granska taxeringarna inom länet och att hos prövningsnämnden såsom kronans ombud göra de anmärkningar och framställningar, vartill han för iakttagande av kronans rätt och i övrigt för en behörig taxering funne anledning, kunde icke av honom på ett tillfredsställande sätt fullgöras, *dels* emedan den tid, som stode till buds för granskningen av taxeringarna och besvären, vore för kort, *dels* ock enär landskontorets nuvarande kvalificerade arbetskrafter vore otillräckliga för att kunna lämna landskamreraren erforderligt biträde vid granskningen.

2) Landskamrerarens arbete med taxeringsgranskningen och taxeringsmål vore av den omfattning, att han för dess fullgörande tvingades att åsidosätta övriga tjänstegöromål, särskilt ledningen och övervakandet av underlydande tjänstemäns arbete i dess helhet.

3) Landskamreraren liksom flera av landskontorets tjänstemän behövde oundgängligen få sin alltför tunga arbetsbörda lättad.

I framställningen erinras vidare, *dels* att de erforderliga reformerna av taxeringsarbetet ansetts icke närmast böra avse att lätta lands-

kamrerarnas arbetsbörda utan i fränsta rummet böra inriktas på att kronans rätt verkligen bleve på ett tillfredsställande sätt tillvaratagen, *dels ock* att, ehuru fullgoda taxeringsresultat aldrig torde kunna vinnas utan fullständig omorganisation av taxeringsnämnderna, landskamrerarna, enär denna fråga finge antagas i annan ordning bliva föremål för omprövning, lämnat densamma åsido vid sina överläggningar samt utslutande undersökt möjligheterna att åstadkomma en sådan omorganisation av taxeringsförfarandet, som ansetts trängande för att nå ett gott resultat av landskamrerarens och landskontorets arbete med taxeringsväsendet. Härefter utvecklas riktlinjerna och formerna för en sådan omorganisation samt de synpunkter, som lagts till grund för densamma; och innehåller landskamrerarnas framställning i huvudsak följande förslag ill provisorisk lösning av den förevarande frågan, nämligen:

att tiden för avslutandet av provningsnämndens arbete framflyttas till slutet av oktober månad, varigenom tillräcklig tid skulle vinnas för utförande av granskningsarbetet på ett mera tillfredsställande sätt;

att provningsnämndens arbete uppdelas på flera sammanträden, varigenom den fördel skulle ernås, att ärendena kunde företagas till avgörande, i den mån de bleve färdigberedda, och att ledamöterna i provningsnämnden icke behövde stanna borta från sina hemorter under längre tid, vilket skulle bliva fallet, om alla ärenden, såsom nu sker, skulle på en gång föreläggas nämnden;

att emellertid för nedbringande av kostnaderna för provningsnämndens sammanträden antalet ledamöter i nämnden bör avsevärt minskas exempelvis från nuvarande 10—25 ledamöter till 8 eller 10 ledamöter;

att tiden för provningsnämndens särskilda sammanträden bestämes av länsstyrelsen på förslag av landskamreraren, som är närmast till att kunna bedöma, när material av lämplig omfattning är färdigt att föreläggas nämnden;

att vid den sålunda ifrågasatta förändringen av tiden för provningsnämndens arbete debiteringen, såvitt den skall äga rum på grundval av taxeringslängd, verkställs i enlighet med taxeringsnämndernas beslut, varefter och sedan provningsnämndens ändringar i och tillägg till taxeringsnämndernas beslut blivit delgivna debiteringsförrättaren erforderligt omslut av den avslutade och summerade uppbördsboken verkställs på det sätt, att under rubriken »*avgår*» alla i uppbördsboken debiterade utskyldsbelopp för de skattskyldiga, vilkas taxering blivit ändrad, avföras från uppbördsbokens slutsummor, varefter under rubriken »*tillkommer*» nyssnämnda skattskyldiga, så vitt de till följd av

prövningsnämndens beslut skola erlægga några utskylder, *ånyo* uppföras i uppbördsboken jämte dem, som till äventyrs i första hand blivit taxerade av prövningsnämnden, samt påföras de utskyldsbelopp, som vederbör;

att, då förändringslängden för prövningsnämndens sista sammanträde ej kan beräknas komma debiteringsförrättarna tillhanda förrän inemot den 10 november och utsändandet av debetsedlarna till de skattskyldiga bör såsom nu ske sist tio dagar före uppbördsterminens början, den nu stadgade uppbördsterminen bör något förkortas och ändras till den 1—8 december, varigenom å ena sidan tillräcklig tid skulle vinnas för verkställande av ovan berörda omslut av uppbördsboken och utskrivande av nya debetsedlar men å andra sidan uppbördsterminen icke skulle förkortas mera än som kunde ske utan olägenhet för allmänheten, som enligt hittills vunnen erfarenhet först under uppbördsterminens senare del verkställer inbetalandet av utskylderna;

att kvalificerade arbetskrafter i tillräcklig omfattning böra ställas till landskamrerarens biträde för utförande av granskningsarbetet, så att landskamreraren icke tvingas att åsidosätta ledningen och övervakandet av landskontorets arbete i dess helhet och lättnad i arbetsbördan beredes landskamreraren och landskontorets övriga tjänstemän;

att landskamreraren befrias från åliggandet att såsom kronombud bevaka kronans rätt i besvärsmål hos prövningsnämnden och utföra kronans talan i taxeringsmål, som fullföljas till högre rätt, men bibehålles vid uppgiften att övervaka taxeringen i länet och med hjälp av erforderliga biträden verkställa granskning av taxeringshandlingarna, en anordning, som måste anses lämplig jämväl ur den synpunkten, att landskamrerarens nuvarande åliggande att bevaka kronans rätt visat sig stå i mer eller mindre avgjord motsats till uppgiften att tillse, att taxeringen varder behörig d. v. s. jämlik och rättvis; samt

att den från landskamreraren lösta uppgiften att bevaka kronans rätt och talan i besvärsmål hos prövningsnämnden och överordnade beskattningsmyndigheter bör anförtros åt tjänstemän i länsassessors eller i vissa län möjligen länsbokhållares grad.

*Utredning
från lands-
kontoren.*

Då en lösning av den föreliggande frågan i huvudsaklig överensstämmelse med landskamrerarnas förslag kräver ökning av landskontorets arbetskrafter, antingen så, att ny tjänsteman anställs såsom särskilt eller biträdande kronombud, eller ock så, att, där nuvarande tjänsteman anlitas för nämnda uppdrag, ny tjänsteman erfordras till

fyllande av den av sådan anledning uppkommande lucka i landskontorets arbetskrafter, hava de sakkunniga genom landskamrerarna infor drat utredning, huru denna ökning skulle ställa sig för de särskilda länen, under förutsättning bland annat att tiden för granskningen i landskontoret av taxeringarna utsträcker genom prövningsnämndsarbetets avslutande först under oktober månad, samt att för detta arbete anlitas utom särskilt eller biträdande kronombud jämväl kvalificerad arbetskraft i minst samma utsträckning som för närvarande, så att granskningen må bliva såvitt möjligt fullständig och effektiv. Samtidigt hava uppgifter infor drats angående omfånget och det ekonomiska utbytet för staten av kronoombudens granskningsarbete under de sistförflutna fem åren.

Då emellertid den sålunda åstadkomna utredningen i fråga om erforderlig ökning av landskontorens arbetskrafter utgick från andra förutsättningar än dem, som ligga till grund för provisoriska anordningar i enlighet med de sakkunnigas förslag, har resultatet av denna utredning ansetts icke vara av någon betydelse och således icke böra här intagas.

Ehuru granskningen av de skattskyldigas taxering i de flesta fall icke leder till någon anmärkning mot taxeringen och antalet anmärkningar således icke angiver granskningsarbetets hela omfattning, utgör dock detta antal jämte antalet besvär till prövningsnämnden samt till kammarrätten och Kungl. Maj:t en jämförelsevis god mätare av det arbete, landskamrerarna såsom kronoombud hittills utfört. Utredning i detta hänseende har för den skull infor drats och de inkomna uppgifterna härom hava sammanförts i denna tablå:

L ä n	Antalet skattskyldiga, mot vilkas inkomstaxering kronoombudet framställt anmärkning hos prövningsnämnden					Antalet besvär till prövningsnämnden				
	1916	1917	1918	1919	1920	1916	1917	1918	1919	1920
Stockholms län.....	1,010	1,595	1,045	4,495	1,405	285	284	571	562	724
Uppsala ».....	282	234	220	218	431	171	183	265	256	343
Södermanlands ».....	340	440	530	380	500	144	187	346	319	404
Östergötlands ».....	766	351	1,099	596	687	300	245	469	462	626
Jönköpings ».....	357	195	454	389	241	402	400	792	619	676
Kronobergs ».....	219	205	340	340	364	271	330	599	422	479
Kalmar ».....	451	1,069	551	605	711	320	422	914	605	639
Gotlands ».....	145	125	138	215	378	98	60	197	144	127
Blekinge ».....	328	385	804	591	925	199	274	460	390	324
Kristianstads ».....	395	418	412	260	413	349	379	600	526	758
Malmöhus ».....	353	130	313	897	730	552	580	1,030	1,296	1,570
Hallands ».....	246	226	242	223	1,239	225	286	452	425	418
Göteborgs och Bohus län...	343	215	175	3,226	720	559	615	937	957	1,042
Älvsborgs län.....	324	427	1,303	518	733	320	415	871	537	694
Skaraborgs ».....	104	205	176	74	66	244	245	491	309	425
Värmlands ».....	24	30	99	127	539	241	284	666	536	572
Örebro ».....	874	876	938	802	1,025	319	335	376	490	669
Västmanlands ».....	281	365	323	876	627	275	334	424	528	780
Kopparbergs ».....	1,440	234	419	241	412	287	363	524	613	667
Gävleborgs ».....	169	415	848	1,344	1,000	313	433	541	589	727
Västernorrlands ».....	315	326	445	2,417	1,118	416	479	747	677	847
Jämtlands ».....	176	159	340	251	457	169	155	349	273	295
Västerbottens ».....	1,815	1,215	1,156	1,653	2,691	163	160	264	384	409
Norrbottnens ».....	338	356	324	769	719	218	409	358	408	390

Antalet besvär till kammarrätten och Kungl. Maj:t vilka anförts av										
skattskyldiga					kronoombudet					L ä n
1916	1917	1918	1919	1920	1916	1917	1918	1919	1920	
98	124	395	488	453	29	19	9	2	34	Stockholms län
35	44	49	64	93	—	—	3	15	6	Uppsala »
51	68	147	148	199	—	—	—	—	—	Södermanlands »
111	87	167	213	210	1	1	3	4	—	Östergötlands »
153	154	219	252	216	—	—	—	84	1	Jönköpings »
121	120	185	203	190	—	—	1	—	—	Kronobergs »
167	121	152	204	202	1	1	1	4	1	Kalmar »
20	10	15	24	22	—	—	—	—	—	Gotlands »
62	92	138	137	67	10	10	8	5	35	Blekinge »
101	109	98	179	204	2	2	—	3	2	Kristianstads »
190	162	279	552	634	6	14	31	113	97	Malmöhus »
52	78	113	124	47	—	1	—	—	—	Hallands »
264	258	380	518	496	1	—	3	28	10	Göteborgs och Bohus län
125	185	415	310	203	3	—	4	6	—	Älvsborgs län
41	43	71	86	185	—	—	—	—	—	Skaraborgs »
38	40	121	161	150	—	—	—	—	—	Värmlands »
115	87	176	213	241	—	—	2	3	10	Örebro »
59	101	110	167	111	1	—	3	—	40	Västmanlands »
62	86	215	302	364	1	—	1	2	2	Kopparbergs »
83	78	212	149	157	19	20	8	5	10	Gävleborgs »
91	111	295	198	220	—	—	—	—	—	Västernorrlands »
87	78	117	165	152	—	—	—	—	3	Jämtlands »
182	58	113	129	—	—	—	—	—	—	Västerbottens »
46	116	113	122	232	—	—	—	—	—	Norrbottens »

Vad slutligen angår den införskaffade utredningen om det ekonomiska resultatet av kronoombudens granskningsarbete visar densamma, huru ytterst betydelsefull särskilt den prövningsnämndens sammanträde föregående granskningen av taxeringarna är. Sålunda uppgå den inkomst- och förmögenhetsskatt samt den extra inkomst- och förmögenhetsskatt, som under de senast förflutna fem åren tillförts statsverket på grund av kronoombudens framställningar till prövningsnämnderna, för de län, från vilka uppgift härom lämnats, till följande ungefärliga belopp:

för år 1916	för 19 län	tillsammans i	avrundat tal	kronor	400,800
» » 1917	» » »	»	i » »	»	692,800
» » 1918	» » »	»	i » »	»	1,893,800
» » 1919	» 20 »	»	i » »	»	5,855,400
» » 1920	» » »	»	i » »	»	2,254,500.

Såsom av förenämnda tablå framgår, hava kronoombuden till vinnande av ändring i prövningsnämndens beslut under de senaste fem åren i åtskilliga fall anfört besvär hos kammarrätten. Den inkomst- och förmögenhetsskatt samt extra inkomst- och förmögenhetsskatt, som genom dessa besvär tillförts eller skulle komma att tillföras statsverket, har ansetts kunna approximativt beräknas för de län, som varit i tillfälle att härom lämna uppgift,

för år 1916	för 6 län	till	.....	kronor	49,500
» » 1917	» 5 »	»	.....	»	31,500
» » 1918	» 7 »	»	.....	»	388,200
» » 1919	» 9 »	»	.....	»	12,281,000 ¹
» » 1920	» 7 »	»	.....	»	473,100.

De sakkunniga.

De sakkunniga hava tagit landskamrerarnas framställning under noggrant övervägande och funnit flera däri framförda synpunkter förtjänta av det största beaktande.

Den omfattning, arbetsmaterialet för prövningsnämnden senare åren tagit i alla län och då framförallt i de större länen, måste påkalla åtgärders vidtagande för vinnande av en tillfredsställande beredning av detta material. Detta framstår desto mera såsom en oeftergivlig nödvändighet som anledning knappast finnes att förvänta en minskning härutinnan utan tvärtom måste med stor grad av visshet

¹ Härei ingår ett större belopp, som blir beroende av huruvida rederiers vinster på försäljning av fartyg skola beskattas i enlighet med givet regeringsrättsprejudikat.

förutses en ytterligare starkt fortgående stegring av antalet klagomål över taxering. Ju mera tyngande skattebördan blir, desto mera kan eventuellt stå att vinna genom klagomål och desto flera måste givetvis försöken bliva att genom klagomål vinna lättnad i bördan. De alltmera invecklade och svårtolkade skatteförfattningarna giva ock anledning till klagomål i en utsträckning, som tidigare icke försports. Knappast ett enda beskattningsföremål av någorlunda komplicerad beskaffenhet ligger i fråga om skatteplikten så utan vidare klart, att det icke i något eller flera avseenden kan skänka utrymme för olika tolkningar i fråga om skattepliktens utsträckning. Under sådana förhållanden är det blott helt naturligt, att de skattskyldiga i större omfattning än tillförene rådföra sig med mera eller mindre kunniga personer för att söka få ändring i taxering. Då, såsom landskamrerarna framhållit, bristningsgränsen i fråga om prövningsnämndens arbetskapacitet och dess möjlighet att erhålla tillfredsställande utredning för riktiga besluts fattande redan på sina håll är uppnådd, måste åtgärder vidtagas, vid äventyr att prövningsnämndsapparaten icke kan tillfredsställande fungera samt ytterligare överbelastning sker hos kammarrätten.

Med all säkerhet komma de av fjolårets riksdag beslutade och i år för första gången tillämpade skatteförfattningarna att giva anledning till en ytterligare anhopning av klagomål. I många län kommer dessutom det på prövningsnämnderna ankommande åliggandet att verkställa fördelning av den kommunala progressivskatten att medföra ett synnerligen vanskligt och tidsödande arbete. De landskamrerare, som tillhörde de sakkunniga, hava uttalat sina farhågor, att det redan i år kommer att visa sig svårt och måhända omöjligt att på ett tillfredsställande sätt besörja prövningsnämndsarbetet inom föreskriven tid eller ens så tidigt som för debiteringsarbetets behöriga gång kräves. Utan att härom uttala sig hava de sakkunniga ansett sig böra omnämna detta och därvid tillika framhålla, att prövningsnämndsarbetet i ett län måst i fjol avslutas så sent som nära tre veckor efter den i lag föreskrivna tiden.

Men prövningsnämndsarbetet bör icke inskränkas till allenast beredning, prövning och avgörande av inkomna klagomål, utan prövningsnämnden bör, såsom föreskrivet är, pröva och avgöra framställda anmärkningar i anledning av taxeringsnämndernas beslut. I själva verket har prövningsnämnden icke blott befogenhet utan även plikt att taga taxeringarna i hela länet under omprövning, i den mån de bringas under prövningsnämndens bedömande. Till det förberedande prövningsnämndsarbetet bör alltså rätteligen höra en ingående

granskning av taxeringsuppgifter och taxeringslängder, på det att prövningsnämnden må bliva i tillfälle att vidtaga de rättelser, som för vinnande av riktiga taxeringsresultat äro erforderliga. Betydelsen av en omsorgsfull sådan granskning kan knappast överskattas. Fastän, såsom i landskamrerarnas framställning framhållits, denna granskning på grund av omständigheternas nödtvång blivit synnerligen knapphändig och långt ifrån tillfredsställande, har den dock under senaste åren inbringat till statsverket icke obetydliga belopp. Men granskningens fiskaliska betydelse torde knappast kunna mätas efter sålunda inbragta belopp utan torde i själva verket, om granskningen genomföres omsorgsfullt, få anses bliva vida större än beloppen utvisa. Det kan icke betvivlas, att medvetandet hos allmänheten om en ingående granskning av deklARATIONERNA hos prövningsnämnden kommer att framkalla större omsorg vid deklARATIONERNAS upprättande. Det måste nämligen antagas, att granskningen av deklARATIONERNA varit inom många taxeringsnämnder alltför slapp samt att vetskapen härom hos den skattskyldiga allmänheten icke så sällan uppmuntrat till mindre omsorgsfulla deklARATIONER. Bli det allmänneligen känt, att deklARATIONERNA komma att noggrant synas jämväl hos prövningsnämnden samt att sådant kan föranleda mindre angenäma efterräkningar för de skattskyldiga, måste redan detta psykologiskt medföra omsorgsfullare deklARATIONER. Ingen smitta sprides raskare än försöken att undgå taxering, därest de skattskyldiga finna sådant opåttalt gå för sig. Den redlige deklARANTEN känner sig upprörd över att hans utskylder ökas på grund av andra deklARANTERS oredlighet och, om denna senare får bli opåttald, finner han sig snart icke kunna skydda sig från obehörigt höga utskylder på annat sätt än att följa de dåliga exemplen. I ett ytterligare avseende blir granskningen av än större fiskalisk betydelse än som nyss nämnts. Genom en omsorgsfull granskning blir det möjligt att ständigt hava säker kännedom om taxeringsnämndsordförandenas sätt att sköta sina uppdrag. Det blir möjligt att se till huruvida en taxeringsnämnd på grund av misstolkning av författningarna, såsom ofta skett, principiellt underlåter att taxera vad som bör beskattas eller taxerar vad som bör vara skattefritt, och det blir också möjligt att se till huruvida granskningen av deklARATIONERNA hos taxeringsnämnden varit för slapp samt att således för framtiden härutinnan genomföra en förbättring. Slutligen blir det ock möjligt att bedöma, vilka taxeringsnämndsordförande varit för uppdraget olämpliga, och såmedelst hålla taxeringsväsendet i länet uppe på en hög nivå. Utan sådan ingående granskning låter detta sig helt naturligt icke göra.

Landskamrerarna hava framhållit, att landskamrerarens ställning såsom kronoombud understundom hindrade honom att tillika tillvarata de skattskyldigas intressen, då dessa komme i kollision med kronans. Ehuru det måste antagas, att landskamrerarna såsom kronoombud icke anse sin plikt vara att ensidigt tillvarata kronans intressen utan finna sig i första hand böra beakta vad de ansett rätt och med skatteförfattningarnas lydelse och andemening överensstämmande, hava de sakkunniga likväl icke ställt sig oförstående till förefintligheten av pliktcollisioner i brydsamma fall, men dock funnit frågan om ändring av landskamrerarens principiella ställning till prövningsnämnden icke böra för närvarande göras till föremål för utredning. Denna fråga har nämligen syntts kunna anstå tills i samband med en mera genomgående omarbetning av taxeringsförordningen.

Däremot hava de sakkunniga icke kunnat undgå att skänka mera beaktande åt det i landskamrerarnas framställning starkt framhållna missförhållandet, att landskamreraren i många län på grund av sin ställning såsom kronoombud hos prövningsnämnden och därmed förenat brådskande arbete blir för långa tider av året ryckt från sina övriga tjänstgörömål och ur stånd till och med att härå utöva den tillsyn, som givetvis bör åligga chefen å landskontoret. Det har framhållits, att jämväl arbetet efter prövningsnämnden med kronoombudsbesvärers anförande samt avgivande av kronoombudsutlåtanden över besvär till kammarrätten ökats i sådan grad, att landskamreraren efter prövningsnämndsarbetets avslutande ryckts bort från sina övriga landskamrerargörömål. Fall hava förekommit, då landskamreraren måst hela året vara ledig från övriga tjänstgörömål för att uteslutande ägna sig åt handläggning av beskattningsärendena. Det oaktat hava samtliga beskattningsärenden för året icke hunnit handläggas, innan ett följande års beskattningsärenden föreligga och kräva behandling, vadan alltså till men för de skattskyldiga dylika ärenden hopat sig och avgörandena blivit fördröjda. Det är utan vidare klart, att åtgärder måste vidtagas för åstadkommande av en ändring i dessa förhållanden. Att sådant förekommit har förklarats därmed, att landskamreraren ensam varit såsom kronoombud ansvarig för dessa ärenden samt att kvalificerad hjälp icke stått honom till förfogande, enär de kvalificerade arbetskrafterna haft full sysselsättning med löpande landskontorsgörömål samt icke kunnat dragas därifrån utan fara för stagnation i dessa görömål. En var har måst i det brådskande arbetet sättas till sådant, som han lättast och snabbast kunnat fullgöra, och då den, som icke fungerat såsom kronoombud, givetvis icke utan alltför stor tidspillan skulle

kunnat sätta sig in i beskattningsärendena och lämna landskamreraren biträde i handläggningen av dessa göromål, har landskamreraren måst för vinnande av största möjliga fortgång i landskontorsgöromålen i det hela själv handlägga dessa ärenden och överlåta sina övriga göromål å landskontoret på sin närmaste man.

Det vill dock synas som om den sålunda genom omständigheterna framtvingade arbetsfördelningen beträffande landskontorsgöromålen vore långt ifrån lycklig. Fastän de sakkunniga åtminstone icke för närvarande skulle vilja vara med om en sådan omläggning av beskattningsärendenas handläggning å landskontoret, att landskamrerarens erfarenhet icke fortfarande såsom hittills komme detta arbete till godo, hålla de sakkunniga likväl före, att en övervägande anpart av dessa ärenden dock är av sådan beskaffenhet, att handläggningen bör kunna utan fara för resultatet anförtros åt andra än landskamreraren. De sakkunniga hava således funnit kronoombudskapet kunna, där förhållandena med avseende å det därmed förenade arbetets omfattning sådant påkalla, uppdelas mellan landskamreraren, såsom kronoombud å tjänstens vägnar, samt andra kvalificerade personer, såsom biträdande kronoombud. Det synes kunna överlämnas åt länsstyrelsen att härom förordna samt att föreskriva om grunderna för arbetsfördelningen mellan de sålunda tjänstgörande kronoombuden, därvid likväl alltid bör beaktas, att de större och mera invecklade beskattningsärendena falla under landskamrerarens handläggning. Landskamreraren bör ock övervaka och leda granskningsarbetet beträffande taxeringarna i länet.

Genom en sådan uppdelning av beskattningsärendena synes kunna vinnas, att landskamreraren icke behöver i samma omfattning som hittills bliva ur stånd att behörigen utöva sitt chefskap å landskontoret.

De sakkunniga skulle alltså vilja förorda vissa åtgärders vidtagande snarast möjligt för tillmötesgående av landskamrerarnas framställning. Dessa åtgärder komma att närmare behandlas under följande avdelningar:

I. Utsträckning av tiden för det förberedande arbetet före provningsnämnden.

II. Omorganisation av provningsnämnden.

III. Omläggning av debiteringsväsendet.

IV. Ökning av arbetspersonalen å landskontoret, i den mån detta blir oundgängligen nödvändigt.

I. Utsträckning av tiden för det förberedande arbetet före prövningsnämnden.

Den tid, vilken står landskamreraren till buds för fullgörandet av sitt åliggande att såsom kronoombud hos prövningsnämnden efter granskning av taxeringarna i länet hos prövningsnämnden göra de anmärkningar och framställningar, till vilka han för iakttagande av kronans rätt och i övrigt för en behörig taxering finner anledning, omfattar omkring en månad, räknat från den tid, den 20 juni, då taxeringslängderna inkomma till landskontoret från häradsskrivare och magistrater. Visserligen skola deklarationer och övriga taxeringsuppgifter insändas till länsstyrelsen senast fem dagar efter taxeringsnämndens sista sammanträde — vilket ej må hållas senare än den 15 maj — och granskningen borde således, då taxeringsnämndernas beslut skola antecknas å deklarationerna, kunna börja redan under slutet av maj månad. Men erfarenheten har visat, dels att taxeringsnämnderna numera i stor utsträckning ej medhinna sitt arbete inom utsatt tid och att taxeringshandlingarna därför inkomma till landskontoret först under juni månad, dels ock att deklarationerna mycket ofta sakna anteckning om taxeringsnämndens beslut. Detta föranleder, att granskningsarbetet ej kan börja förrän taxeringslängderna inkommit till länsstyrelsen. Ehuru ju arbetet därefter kan fortgå ända fram till prövningsnämndens sammanträde, som i allmänhet hålles de första dagarna i augusti månad, blir landskamreraren likväl nödsakad att för längre eller kortare tid, särskilt efter utgången av besvärstiden till prövningsnämnden den 15 juli, avbryta arbetet för att ägna sig åt granskningen av de inkomna besvären.

I län, där klagomålen till prövningsnämnden redan nu uppgå till mera än ett tusen, måste givetvis arbetet med åstadkommande av erforderlig utredning i besvärsmålen av landskamreraren påbörjas omedelbart i mån som besvären inkomma, vadan tiden för granskningsarbetet i övrigt blir ytterligare inskränkt, och sedan besvärsskrifterna börja inkomma med ett femtio- eller hundratal om dagen, torde varje tanke på annat granskningsarbete än handläggning av besvärsskrifter vara fullkomligt utesluten.

Den betydelsefulla granskningen av taxeringarna i länet blir således under nuvarande ordning åsidosatt och måste i de större länen inskränkas huvudsakligen till sådana taxeringar, som genom skattskyldigas besvär bringas under landskamrerarens ögon. Redan detta missförhållande i och för sig kräver en utsträckning av tiden för förberedelsearbetet före prövningsnämnden. Men en sådan tidsutsträckning

är nödvändig i de större länen jämväl för åstadkommande av en omsorgsfull behandling av besvärsmålen. De skattskyldigas egna utredningar äro enligt sakens natur ensidiga och ofta även i övrigt otillfredsställande. Utredningen behöver ofta fullständigas icke blott i kronans utan även i de skattskyldigas eget intresse. Ingenting är vanligare än att de skattskyldiga i sina besvärsskrifter allenast göra obestyrkta påståenden, vilka prövningsnämnden skulle finna icke vara förtjänta av beaktande, därest icke kronoombudet själv införskaffat utredning till bestyrkande av påståendenas riktighet. Då besvärsskrifternas antal ökats, så att tiden icke medgiver utrednings införskaffande, har det helt visst ofta förekommit, att prövningsnämnden avslagit yrkanden, som skulle bifallits, om tiden medgivit kronoombudet att anställa nödiga förfrågningar. Många skattskyldiga erbjuda sig i besvärsskrifterna att uppvisa sina räkenskaper till bestyrkande av besvärstyrkandenas befogenhet, och vinnes utsträckt tid för förberedelsearbetet, kan en dylik begäran oftare än hittills tillmötesgås.

Det är således både i kronans och de skattskyldigas intresse, som de sakkunniga föreslå åtgärders vidtagande för att ökad tid må för ändamålet stå till förfogande.

Såsom framgår utav vad de sakkunniga här nedan ytterligare anföra hava de sakkunniga tänkt sig att tiden skulle kunna utsträckas intill senare hälften av oktober månad.

II. Omorganisation av prövningsnämnden.

Enligt 41 § i gällande taxeringsförordning skall prövningsnämnden bestå av minst tio högst tjugufem ledamöter, som länsstyrelsen äger utse bland de av taxeringsnämnderna därtill föreslagna personerna.

Prövningsnämndens arbete, som nu är förlagt till ett enda, vanligen under fyra till sex dagar utan avbrott pågående sammanträde, är i övrigt ordnat på huvudsakligen följande två olika sätt. Det ena och kanske vanligare sättet är, att kronoombudet med ledning av anteckningar eller särskild promemoria i varje ärende inför den samlade prövningsnämnden själv föredrager innehållet av besvärshandlingarna likasom sina egna yrkanden, i regel utan att handlingarna i ärendet helt eller delvis uppläsa, och att nämnden i sammanhang med föredragningen överlägger och fattar beslut i varje ärende. Vid det andra arbetssättet, som torde hava tillkommit i syfte att åtminstone några av nämndens ledamöter måtte få taga del av handlingarna i varje ärende utan att dock därigenom tiden för nämndens arbete skulle behöva

utsträckas, fördelar sig nämnden på avdelningar för ärendenas beredning så, att ledamöter från vissa orter behandla besvärärenden och kronoombudets yrkanden rörande skattskyldiga från dessa orter. Sådan avdelning genomgår handlingarna mera fullständigt och inhämtar i besvärärende kronoombudets mening samt uppgör därefter förslag till beslut i varje till avdelningen hänskjutet ärende. Dessa förslag föredragas sedan i största korthet i plenum. Härvid bliva ärendena endast undantagsvis föremål för diskussion. Den samlade nämndens beslut blir således i regel endast ett formellt fastställande av avdelningarnas förslag. Olägenheten av, att kronoombudet vid denna arbetsordning icke kan närvara vid detaljbehandlingen av samtliga besvär, söker man undgå på sådant sätt, att, där en avdelning i kronoombudets frånvaro kommer till annat resultat i ett ärende, än kronoombudet enligt till avdelningarna lämnat meddelande kommit, ärendet upptagas till förnyad prövning i kronoombudets närvaro.

De sakkunniga, som redan framhållit angelägenheten av att för granskningen av taxeringshandlingarna måtte få anslås avsevärt längre tid än den, som nu kan därför användas, biträda landskamrerarnas mening jämväl därutinnan, och att ärendena böra föreläggas prövningsnämnden till avgörande icke på en gång utan efter hand i den mån de bliva färdigberedda vid skilda prövningsnämndssammanträden. Till räcklig tid torde beredas, om prövningsnämndens sista sammanträde hålles före den 25 oktober.

Under framhållande att uppdelning av prövningsnämndens arbete på flera sammanträden måste för statsverket medföra ökade kostnader, om icke antalet ledamöter i nämnden inskränkes, hava landskamrerarna i sin framställning uttalat den meningen, att ledamöternas antal utan olägenhet borde kunna minskas rätt betydligt exempelvis till 8 eller 10 samt till stöd härför åberopat erfarenheterna från de län, där prövningsnämndens arbete, såsom förut här ovan anmärkts, brukar fördelas på avdelningar. Då nämligen varje sådan avdelning i allmänhet icke bestode av flere ledamöter än åtta samt nämnden hyste så stort förtroende till avdelningarnas arbete, att ärendena i regel utan diskussion inför den samlade prövningsnämnden avgjordes i enlighet med avdelningarnas förslag, vore faktiskt lämpligheten av den ifrågasatta reduceringen av prövningsnämndsledamöternas antal prövad. Mot invändningen, att vid avsedd reduktion av ledamöternas antal nämndens kännedom om ortsförhållandena måste bliva mindre än för närvarande, göres i framställningen gällande, att ortskännedom, utom i fråga om fastighets-taxeringen, vilken ju dock vore ämnad att överflyttas till en särskild

prövningsnämnd, numera icke hade större betydelse, enär prövningsnämndens beslut borde fattas på grundval av förebragt behörig utredning, som före nämndens sammanträde kunde införskaffas av kronoombudet, om blott tillräcklig tid härför bereddes. En minskning av prövningsnämndsledamöternas antal torde icke behöva innebära någon fara för, att nämndens arbete skall bliva mindre tillfredsställande. Det synes snarare kunna antagas, att en mindre nämnd skall arbeta lättare och därför även raskare samt efter mera enhetliga principer än en större. Särskilt i sistnämnda avseende torde den mindre nämnden vara att föredraga framför den större i de fall, där denna fördelar sig på avdelningar, vilkas förslag bliva bestämmande för nämndens beslut. Då nämligen avdelningarna, såsom här ovan anmärkts, alltid måste behandla en del ärenden i kronoombudets frånvaro, kan det trots stor uppmärksamhet från kronoombudets sida hända, att nämnden vid behandlingen av alldeles likartade ärenden i enlighet med förslag av skilda avdelningar tillämpar gällande bestämmelser på olika sätt. Säkerligen äro icke heller nuvarande bestämmelser om ledamöternas antal tillkomna av det skälet, att ett visst större antal i och för sig skulle vara behöfligt, utan i syfte att inom prövningsnämnden icke måtte saknas kännedom om förhållandena inom de skilda orterna.

De sakkunniga anse sig i den nu föreliggande frågan böra ansluta sig till den av landskamrerarna i deras framställning intagna ståndpunkten men finna sig böra uttala sig för ett högre maximiantal än det föreslagna. Det högsta antalet ledamöter i prövningsnämnden, som bör utses, synes enligt de sakkunnigas åsikt böra bestämmas till femton. Även om man naturligen icke kan fränkänna ortskännedomen betydelse för prövningsnämndens arbete, kan det emellertid icke bestridas, att de fall, där denna faktor kan få någon större betydelse, äro inskränkta till rena undantag, åtminstone vad landsbygden angår. Då nämligen i regel högst två ledamöter för varje fögderi kunna utses och de sålunda utsedda i allmänhet torde sakna personlig kännedom om andra skattskyldiga än dem, som tillhöra deras närmaste hemort, blir det endast mera sällan prövningsnämnden kan taga deras kännedom om ortsförhållandena i anspråk, och uppenbarligen bör man hysa starka betänkligheter mot att gentemot taxeringsnämndens beslut lita till av prövningsnämndens ledamöter från andra eller kanske tredje hand mottagna och måhända icke tillräckligt kontrollerade uppgifter i stället för till behörig utredning av den skattskyldige själv och vederbörande kronoombud. Betydelsen av ledamöternas ortskännedom för ringas ofta även därav, att ledamöterna skola utses innan tiden för

besvärs anförande utgått och således icke kunna väljas med hänsyn till behovet att hava ledamot från ort, därifrån många besvär inkommit. I de fall, där behov av kännedom om ortsförhållandena särskilt framträder, bör detta enligt de sakkunnigas mening kunna bäst tillgodoses genom att, såsom redan nu är medgivet, ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd inkallas för upplysningars meddelande.

Vidkommande därefter organiserandet av prövningsnämndens arbete är, såsom förut erinrats, detta arbete nu så ordnat, att alla på nämndens beslut ankommande ärenden på en gång föreläggas nämnden till avgörande under ett, flere eller färre dagar men utan avbrott pågående sammanträde. Med en sådan ordning måste kronoombudet vid sammanträdet början behärska detaljerna i hela det samlade arbetsmaterialet för att kunna övervaka, att nämndens beslut stå i överensstämmelse med förebragt utredning och skatteförfattningarnas bestämmelser. Att detta, även om ganska utförliga anteckningar förts, möter stora svårigheter, är i landskamrerarnas framställning anmärkt och torde ligga i sakens natur, då nämnderna, på sätt framgår av utredningen här ovan, i allmänhet hava att pröva ärenden till antal betydligt överskridande tusentalet. Men om det redan nu är så, måste uppenbarligen svårigheterna bliva avsevärt större, sedan med granskningstidens utsträckning kronoombudets anmärkningar och yrkanden till prövningsnämnden ökats till kanske mer än det dubbla av vad de nu äro.

I den mån genom en fullständigare granskning prövningsnämndens arbete växer, kommer givetvis nämndens sammanträde att kräva längre tid än nu. Den överklagade svårigheten för nämndens ledamöter att längre tid vara borta från sin egentliga verksamhet ökas ännu mera och följderna härav blir då lätt den, att prövningsnämndens arbete kommer att forceras i större grad än nu sker och sålunda icke motsvara de anspråk på noggrannhet och grundlighet, vilka man givetvis bör ställa på det samma såväl som på kronoombudets granskningsarbete.

De sakkunniga anse sig därför böra förorda förslaget, att prövningsnämndens arbete uppdelas på flera sammanträden. Hur ofta och på vilka tider, nämnden skall sammanträda, bör på av landskamrerarna i deras framställning anförda skäl bestämmas av länsstyrelsen efter förslag av landskamreraren, varvid bör iakttagas, att arbetsmaterialet för varje sammanträde icke blir större, än att kronoombudet utan svårighet må kunna behärska dess detaljer, samt att ledamöterna icke må tvingas att någon längre tid vara borta från hemmet.

Arbetets uppdelning synes böra ordnas så, att ärenden berörande skattskyldiga inom samma fögderi eller stad behandlas gemensamt och

om möjligt icke fördelas på särskilda sammanträden, samt vidare så, att ärenden tillhörande en viss ort upptagas till behandling tidigare, i den mån de äro talrikare än ärendena tillhörande en annan ort. De ärenden, vilka icke kunna avgöras vid det sammanträde, då övriga ärenden tillhörande samma ortsgrupp behandlas, utan måste för utredning uppskjutas, torde helst böra företagas till avgörande vid slutsammanträdet. Vid detta sammanträde synes ock böra fattas de beslut om ersättning för och utgifter i anledning av taxeringsarbetet, som ankomma på prövningsnämnden enligt 54 § 2 och 3 mom. taxeringsförordningen.

Det synes kunna antagas, att prövningsnämndens huvudsakliga arbeten kunna vara avslutade redan i början av oktober månad och att vid nämndens slutsammanträde endast skola återstå ett jämförelsevis mindre antal ärenden, som måst uppskjutas i avvaktan på infordrad utredning eller av annan anledning.

Vid varje sammanträde med prövningsnämnden föres protokoll, som justeras antingen vid sammanträdet eller ock inom fem dagar efter sammanträdet avslutande. Denna tidsbegränsning är behöflig, på det att prövningsnämndens förändringslängder snarast möjligt må kunna tillhandahållas vederbörande debiteringsförrättare, och den torde vara tekniskt möjlig, i all synnerhet om uppsättandet av protokollet kommer att ske på det sätt, de sakkunniga i annat sammanhang skola angiva.

För landet och annan stad än Stockholm är nu ingen tid fastställd för meddelande av underrättelse till skattskyldig, att prövningsnämnden vid taxeringen ej följt hans deklaration eller uppgift. Det synes emellertid ändamålsenligt, att en viss tid fastställs, och de sakkunniga föreslå, med hänsyn till vad nu gäller för Stockholms stad, att tiden bestämmes till den 10 november. Därest, såsom lämpligt torde vara, underrättelserna i form av protokollsutdrag expedieras, i den mån protokollet justerats, bör hinder ej möta att inom nämnda tid utsända desamma. Vid en sådan anordning vinnes i förevarande avseende förmånen av likformighet för hela riket.

Önskvärt är emellertid, att likformighet uppnås icke blott rörande tiden för underrättelsers meddelande utan även ifråga om de fall, där underrättelse skall äga rum. I Stockholm skall för närvarande vederbörande skattskyldig genom honom tillställt protokollsutdrag underrättas, då prövningsnämnden beslutat ny taxering eller förhöjning i den av taxeringsnämnden verkställda taxeringen, under det att å landet och i annan stad än Stockholm underrättelse skall meddelas, då skatt-

skyldig, som avlämnat deklaration, påföres taxering, innefattande avvikelse från deklarationen. Anledningen till dessa skiljaktigheter torde huvudsakligen vara att söka i den omständigheten, att i Stockholms stad längd över de av provningsnämnden beslutade nya taxeringarna eller ändringarna i taxeringsnämndernas beslut icke skall hållas de skattskyldiga tillhanda på sätt sker å övriga orter. Då emellertid förändringslängdernas tillhandahållande numera åtminstone å de flesta orter icke torde fylla avsett ändamål, i det att de skattskyldiga ej bruka taga del av längderna, synes nämnda omständighet icke böra föranleda till skiljaktigheternas bibehållande. Den föreliggande frågan bör enligt de sakkunnigas mening ordnas så, att underrättelse meddelas *alla* skattskyldiga, vilkas taxering varit föremål för provningsnämndens beslut, med undantag endast för de fall, då provningsnämndens beslut icke innefattar ändring i själva taxeringen utan rättelse av begånget fel vid beräkningen eller anteckningen i längden av de skattefria avdragen. Genom den nu förordade lösningen av denna fråga tillgodoses de skattskyldigas berättigade anspråk på att erhålla kännedom om nämndens beslut i vad dem angår. Därest för hela riket ensartade bestämmelser av ovan angivet innehåll meddelas, blir det obehövt att å landet och annan stad än Stockholm efter kungörelse hålla provningsnämndens förändringslängder de skattskyldiga tillhanda.

Föreskrivna anteckningar i taxeringslängder och provningsnämndens förändringslängder om taxeringar, vilka till följd av provningsnämndens beslut tillkommit eller blivit fastställda annorlunda än taxeringsnämnden bestämt, verkställas i den mån protokollet justeras, och förändringslängderna översändas till vederbörande häradskrivare och magistrat inom fyra dagar efter det protokollet rörande taxeringarna blivit justerat.

Häradskrivaren synes böra befrias från skyldigheten att till vederbörande kommuner sända avskrift av provningsnämndens förändringslängder. Dessa avskrifter expedieras i stället av landskontoret och utsändas inom åtta dagar efter protokollets justering.

Länsstyrelsen låter kalla ledamöterna till varje sammanträde. Kallelsen synes böra utgå minst åtta dagar före sammanträdet början.

III. Omläggning av debiteringsväsendet.

Det har av de sakkunniga redan i det föregående anmärkts, att förslaget om utsträckning av tiden för kronoombudets granskningsarbete genom provningsnämndens avslutande först den 25 oktober vilar

på förutsättningen, att debiteringen verkställs, icke såsom nu först efter det prövningsnämndens ändringar i taxeringen blivit kända, utan på grundval av taxeringsnämndens beslut. Det torde nämligen ligga i öppen dag för var och en, som är något förtrogen med debiteringsarbetes beskaffenhet och omfattning, att debiteringen och debetsdelarnas utskrivande ej skulle medhinnas på den korta tid, som återstår efter avslutandet av prövningsnämndens arbete till uppbördsterminens början.

Om debiteringen sålunda skall ske på grundval av taxeringsnämndernas beslut, måste debiteringsförrättarna hava tillgång till taxeringslängderna under tillräcklig tid för verkställande av debiteringen till den del, denna grundar sig på dessa längder. Då debiteringsförrättare i stad med magistrat har att tillgå stadens avskrift av längderna, erfordras endast åtgärd i syfte att längderna för fögderierna må bliva tillgängliga för vederbörande häradskskrivare. Enligt nu gällande bestämmelser skola längderna senast den 20 maj avlämnas till vederbörande debiteringsförrättare och senast den 20 juni av dessa insändas till länsstyrelsen, och härutinnan torde enligt de sakkunnigas redan i det föregående tillkännagivna mening någon ändring icke böra ske. Då debiteringsförrättarna under den tid, längderna sålunda finnas hos dem, hava dels att uträkna och i taxeringslängderna införa de avgifter, som på grund av taxeringsnämndernas beslut skola påföras, dels att genom granskning av längderna efterforska möjligen förelupen misskrivning eller annan oriktig anteckning och till kronans ombud hos prövningsnämnden skriftligen framställa de anmärkningar, vartill granskningen givit anledning, dels ock att verkställa den avskrift av taxeringslängden, som före den 20 juni skall överlämnas till vederbörande kommun för att på föreskrivet sätt hållas de skattskyldiga tillhanda, kunna de icke samtidigt medhinna att verkställa debitering. Vid undersökning av frågan, huru häradskskrivarna skola kunna beredas tillgång till taxeringslängderna under tillräckligt lång tid för debiteringens verkställande, hava de sakkunniga funnit frågan kunna ordnas på sådant sätt, att kommunernas avskrifter av taxeringslängderna, sedan de hållits de skattskyldiga tillhanda i nu föreskriven ordning, senast den 15 juli återställas till häradskskrivaren och få hos honom stanna till den 15 september, då de sändas tillbaka till kommunerna. Avskrifterna torde nämligen, sedan de hållits de skattskyldiga tillhanda, för kommunerna erfordras endast för uppgörandet av inkomst- och utgiftsstat samt uppläggandet av debiteringslängd, och synas de för dessa ändamål icke vara behöfliga före sistnämnda dag. Med denna anord-

ning får häradskrivaren under en tid av året, då han är jämförelsevis ledig från annat trängande arbete, två månader till sitt förfogande för verkställande av den debitering, som sker efter taxeringslängderna. Då det bör förutsättas, att häradskrivaren, såsom nu mångenstädes är fallet, redan den 1 juni har uppbördsboken upplagd, d. v. s. tillskriven i avseende å de skattskyldigas hemvist, namn, titel eller yrke, bör förenämnda tid vara fullt tillräcklig för avsett ändamål.

Efter den 15 september och sedan underrättelse erhållits om den av landstingen beslutade utdebiteringen, fortsättes och slutföres debiteringsarbetet, så att uppbördsböcker och debetsedlar äro färdiga i god tid exempelvis före oktober månads utgång.

Därest uppbördsboken, då prövningsnämndens förändringslängd kommer debiteringsförrättaren tillhanda, ännu icke är summerad, kan givetvis i denna verkställas av prövningsnämndens beslut betingade ändringar. Är däremot uppbördsboken redan summerad, måste den omslutas. Omslutet sker på följande av landskamrerarna i deras framställning föreslagna sätt. Till den avslutade och summerade uppbördsboken för varje kommun göres ett tillägg om vad som avgår och tillkommer i anledning av prövningsnämndens beslut. Sålunda upptagas först under rubrik »avgår» alla skattskyldiga, vilka förekomma i prövningsnämndens förändringslängd och återfinnas i uppbördsboken, med angivande för var och en av dem vad uppbördsbokens kolumner beträffande honom innehålla. Summan av sålunda avgående poster avdragas från uppbördsbokens summor i vederbörliga kolumner och restsummorna utföras. Därefter upptagas under rubrik »tillkommer» samma skattskyldiga, så vitt de fortfarande skola påföras utskylder, ävensom skattskyldiga, vilka förut icke funnits i uppbördsboken men blivit av prövningsnämnden taxerade. Härvid påföras såväl de ändrade skattebelopp på varje titel, vilka skola utgöras efter prövningsnämndens beslut, som även skattebeloppen å de inkomstitlar, vilka ej beröras av prövningsnämndens beslut och således bliva oförändrade. Summan av vad sålunda å varje titel tillkommit hopsummeras med den förut å titeln utförda restsumman och framkommer då uppbördsbokens slutsummor. För de skattskyldiga bibehållas under båda rubrikerna samma debetsedelsnummer som i själva uppbördsboken. Skattskyldiga, som på grund av prövningsnämndens beslut blivit uppförda i uppbördsboken, erhålla nya debetsedelsnummer i uppbördsbokens ordningsföljd. Till underlättande av arbetet med uppbördens anteckning i uppbördsboken samt restlängdernas utskrivande skall i uppbördsboken för varje skattskyldig, som upptagits under rubriken »avgår», utmärkas,

att den ursprungliga debiteringen ej gäller, vilket synes lämpligen böra ske på det sätt, att debetsedelns slutsumma och nummer överstrykas med rött bläck.

I detta sammanhang må framhållas, att, därest prövningsnämndsarbetet ordnas så, att alla mål och ärenden från ett och samma fögderi föreläggas prövningsnämnden så vitt möjligt på en gång och att dess sista sammanträde i medio av oktober kommer att avse allenast de ärenden, som av en eller annan anledning icke blivit tidigare färdigberedda, så erhålla vederbörande debiteringsförrättare god tid för verkställandet av ändringarna i debiteringen, och omsluten av uppbördsböckerna bliva i verkligheten mindre omfattande. Det är givetvis en förmån för debiteringsförrättaren, att ärendena från hans tjänsteområde behandlas tidigt i prövningsnämnden. Denna förmån torde böra beredas debiteringsförrättarna turvis efter någon viss plan.

Då, enligt vad här ovan föreslagits, debiteringen, så vitt den grundas på taxeringslängderna, skall verkställas med ledning av avskrifterna av desamma jämte prövningsnämndens förändringslängder, blir det icke längre behöfligt, att länsstyrelsen efter prövningsnämndens avslutande översänder originallängderna jämte taxeringsnämndens protokoll till vederbörande häradsskrivare eller magistrat, utan dessa handlingar kunna kvarstanna hos länsstyrelsen, för att inom föreskriven tid inskickas till riksräkenskapsverket. Detta gäller även fastighetslängderna, då det genom bestämmelser i 29 § 2 mom. taxeringsförordningen är sorjt för, att vederbörande tjänsteman kan till ledning vid upprättande av löpande årets stomme till dessa längder få disponera avskrifterna av föregående års taxeringslängder under tiden från och med den 1 februari till den 25 mars. Likaså synas mantalslängderna med tillhörande uppgifter kunna stanna hos länsstyrelsen, tills de enligt vad särskilt är stadgat skola ingå till riksräkenskapsverket.

Denna anordning, som redan i och för sig innebär en förenkling, medför också mindre omgång och tidsutdräkt vid behandlingen av besvären över prövningsnämndens beslut. De utdrag av taxeringslängden och taxeringsnämndens protokoll samt eventuellt mantalslängden, vilka skola fogas vid besvärshandlingarna, innan vederbörandes yttrande över besvären infordras, kunna nämligen, så vitt icke akten härmed kompletterats redan före målets behandling i prövningsnämnden, tagas å landskontoret till lättnad för vederbörande häradsskrivare och tjänsteman i stad.

Sammandraget av taxeringslängderna bör däremot senast den 5 november återställas till vederbörande häradsskrivare eller magistrat,

enär detsamma senare skall, försett med det tillägg som föranledes av prövningsnämndens beslut, insändas till länsstyrelsen. Med hänsyn till den föreslagna ändrade tiden för prövningsnämndens avslutande bör den tid, inom vilken häradskrivare och magistrat skola insända sammandraget, eventuellt försett med förenämnda tillägg, — nu den 1 november — något förändras och sättas till den 15 i nämnda månad eller samma tid som gäller för Stockholms stad.

För att tillräcklig tid må stå till förfogande för verkställande av i det föregående omförmälda omslut av uppbördsböckerna och ut-sändande av debetsedlar torde uppbördsterminens början böra förskjutas till någon senare tidpunkt än nu föreskriven tid, eller den 21 november. I sådant avseende hava landskamrerarna föreslagit den 1 december, men de sakkunniga hålla före, att en förskjutning till den 25 november är tillräcklig vad landsbygden angår. Uppbördstiden för städerna, vilken för närvarande är bestämd till tiden från den 1 november till och med den 15 december, bör utan någon som helst olägenhet kunna ändras till tiden från och med den 25 november till och med den 15 december.

IV. Ökning av arbetspersonalen å landskontoret i den mån detta blir oundgängligen nödvändigt.

Därest tiden för granskningen av taxeringsnämndernas arbete utsträcker i enlighet med vad de sakkunniga här ovan föreslagit och därest biträdande kronoombud förordnas att övertaga viss del av landskamrerarens åliggande såsom kronoombud, är visserligen ett stort steg taget mot en ändamålsenlig lösning av frågan om åstadkommande av en tillfredsställande granskning av taxeringshandlingarna och beredande av möjlighet för landskamreraren att mera, än han nu kan göra, ägna sig åt landskontorets övriga, lika viktiga uppgifter. Om man emellertid icke samtidigt sörjer för erforderlig förstärkning av arbetskrafterna å landskontoret, har frågan icke blivit löst. Man har nämligen då icke minskat utan i stället avsevärt förstorat olägenheterna av att landskontorets arbetskrafter och särskilt landskamreraren måste under längre tid ryckas från och försunna övriga tjänsteåligganden.

Vid undersökning av spörsmålet, i vilken omfattning ytterligare arbetskraft må erfordras för det utvidgade granskningsarbetets utförande utan att övriga göromål å landskontoret eftersättas, måste man utgå från att för granskningen kvalificerad arbetskraft i regel icke står att erhålla utanför landskontoret. Under sådant förhållande är

det icke nog med att, såsom för närvarande är fallet, medel finnas anvisade till avlönande av tillfälliga arbetskrafter under själva prövningens arbetet, utan tillgång till biträden måste finnas i tillräcklig omfattning å landskontoret, där också måste finnas personer, som under den egentliga granskningstiden och de tider, då biträdande kronoombud därutöver är förordnat, kunna utföra de tjänsteåligganden, vilka granskningsmännen och det biträdande kronoombudet eljest skolat ombesörja. Det bör nämligen icke längre få fortgå på det sättet, att under granskningstiden alla ärenden, vilka icke ovillkorligen måste omedelbart expedieras, skjutas åt sidan, ett förfaringssätt som medför stor olägenhet för allmänheten och betänkligt desorganiserar landskontorets arbete.

I vilken utsträckning de nu befintliga arbetskrafterna å de olika länens landskontor erfordra förstärkning, på det att granskningen av taxeringarna må kunna utföras i tillfyllestgörande omfattning och landskontorets övriga arbetsuppgifter på samma gång ej försummas, kan uppenbarligen icke bedömas utan en ingående kännedom om alla härpå inverkan förhållanden, vilka givetvis icke äro lika i alla län. Då de sakkunniga sakna tillfredsställande material för bedömning av denna fråga, och utredning härutinnan synes endast kunna åstadkommas av länsstyrelserna själva, tillåta sig de sakkunniga hemställa, att, därest länsstyrelsernas utlåtanden infordras över de sakkunnigas förslag i den föreliggande frågan, länsstyrelserna jämväl anbefallas att förebringa utredning i fråga om den förstärkning av landskontorets personal, som under ovan angivna förutsättning oundgängligen erfordras, ävensom angående anslagsbehovet härför.

Storleken av den personal, som måste användas för prövningens arbetet, är uppenbarligen i viss grad beroende av det sätt, varpå arbetet ordnas. I sina huvuddrag borde detta arbete organiseras lika i de skilda länen och avvikelser ske allenast i detaljer. Det torde därför hava en viss betydelse för länsstyrelserna att få kännedom om resultatet av de överläggningar, som de sakkunniga haft beträffande detta spörsmål. De sakkunniga gå därför nu att redogöra för huru de sakkunniga funnit att förarbetena till prövningens nämnden lämpligen böra ordnas.

På sätt förut framhållits, hava de sakkunniga tänkt sig, att granskningen av taxeringshandlingarna skulle påbörjas den 20 juni och bedrivs så, att hela materialet vore genomgånget i god tid före prövningens nämndens sista sammanträde, som borde hållas före den 25 oktober. Vidare förutsattes, att landskamreraren själv icke fungerar

som kronoombud i större omfattning än att han kan få tid övrig att leda och övervaka landskontorets övriga arbete, samt att av denna anledning förordnas ett eller flera biträdande kronoombud, som få till uppgift att på eget ansvar i de mål, som anförtros åt dem, bevaka kronans rätt och talan så väl i prövningsnämnden som i de högre instanserna. Före granskningstidens början bör granskningsarbetet noga planläggas. Planen torde först och främst böra ange huru arbetet skall fördelas mellan landskamreraren och hans biträdande kronoombud. Denna fördelning torde kunna ske antingen så, att åt landskamreraren förbehålles besvärsmål och anmärkningar av mera maktpåliggande beskaffenhet och granskning av viss grupp av de skattskyldiga, exempelvis bolag, eller ock så, att fördelningen verkställles efter taxeringsdistrikt, i följd varav alla besvärsmål och anmärkningar från ett taxeringsdistrikt komma att huvudsakligen handläggas av ett och samma kronoombud, med den inskränkning likväl, att åt landskamreraren förbehålles de mera komplicerade beskattningmålen. Vidare bör planen innehålla *dels* uppgift rörande den ordning, i vilken granskningen skall företagas, och den uppdelning av ärendena till prövningsnämndens olika sammanträden, som må anses ändamålsenlig, *dels ock* förteckning å den personal, som skall för granskningen och det förberedande arbetet i övrigt vara att tillgå, ävensom lämplig fördelning av arbetet bland densamma. Därvid bör helt naturligt iakttagas, att den mindre kvalificerade arbetskraften användes för mindre krävande uppgifter, t. ex. av mera formell natur, och att åt de kunniga och erfarna biträdena anförtros den viktiga sakliga granskningen och ombesörjandet av den utredning, som må erfordras i besvärsmål och anmärkningsärenden.

Så snart handlingarna för ett taxeringsdistrikt granskats, böra de därvid framställda anmärkningar, som befinnas böra föranleda åtgärd från vederbörande kronoombuds sida, utställas till förklaring av den skattskyldige, där så anses erforderligt, varjämte upplysningar, som möjligen stå att vinna i målet från annat håll, inhämtas. I den mån besvär till prövningsnämnden inkomma, infordras likaledes från den skattskyldige själv eller annan vederbörande före målets avgörande erforderliga upplysningar. Sedan besvär- och anmärkningsmål sålunda blivit behörigen beredda, uppsättas efter hand promemorior för målens föredragning inför prövningsnämnden, varefter och sedan dessa justerats, företages omedelbart uppsättning av förslag till prövningsnämndens protokoll i målet. Härför torde med fördel kunna användas tryckta blanketter, vilka protokollsföraren har att ifylla. Tre exemplar av protokollet tagas på en gång, av vilka det ena skall utgöra protokollet

det andra skall tillställas den skattskyldige och det tredje skall användas för den avskrift av protokollet, som i sinom tid skall insändas till riksräkenskapsverket med landskontorets huvudbok. Genom en sådan anordning vinnes den stora fördelen, att, när prövningsnämndens beslut i målet blivit fattat, protokollet kan så gott som omedelbart föreligga färdigt till justering. Prövningsnämndens förändringslängd kan med detta system i stora delar tillskrivas före prövningsnämndens sammanträde, vilket i sin ordning förkortar tiden, inom vilken den kan utsändas till debiteringsförrättaren. Kronoombudets arbete med protokollets och förändringslängdens justering varder ock härigenom i avsevärd grad underlättat. Några exempel på olika slag av blanketter till prövningsnämndens protokoll hava de sakkunniga ansett sig böra upprätta och bilägga detta yttrande. (Form. 1—7.)

I detta sammanhang hava de sakkunniga funnit sig böra till undersökning upptaga frågan, huruvida med den av de sakkunniga förordade organisationen av prövningsnämndsarbetet den förteckning över de inkomna besvärsskrifterna med kortfattad redogörelse för de i besvären gjorda yrkandena, som det jämlikt 42 § taxeringsförordningen åligger länsstyrelsen att så fort ske kan efter besvärstidens utgång översända till ledamöter och suppleanter i prövningsnämnden, skulle kunna undvaras. Förteckningen, som i allmänhet torde i sammanträngd form lämna upplysningar om de i besvären gjorda yrkandena, synes vid detta förhållande nu hava ringa betydelse för ledamöterna vid bedömande av de föreliggande besvärsmålen; och då de sakkunniga förutsätta, att all den utredning, som är möjlig erhålla, skall åstadkommas före målets framläggande inför prövningsnämnden, torde dess betydelse bliva ännu mindre efter en omläggning av arbetet i huvudsaklig överensstämmelse med de sakkunnigas förslag. I varje fall står gagnet av densamma icke i skäligt förhållande till det arbete, som på dess författande nedlägges. Den arbetskraft, som måste härför anlitas, synes med större fördel böra användas vid granskningsarbetet, och då därtill kommer, att tryckningen av ifrågavarande förteckningar år 1920 i 21 län förorsakat statsverket den avsevärda kostnaden av 49,800 kronor, hava de sakkunniga funnit sig böra hemställa, att ifrågavarande förteckning icke skall upprättas, men att i stället skall uppgöras en föredragningslista för varje prövningsnämndens sammanträde, vilken bör upptaga alla de besvär- och anmärkningsmål, som skola därvid förekomma. Ett exemplar av föredragningslistan bör samtidigt med kallelsen till sammanträdet tillställas varje inkallad ledamot av prövningsnämnden. Då dessa föredragningslistor torde kunna i erforderligt antal mångfaldigas

på mimeograf, torde kostnaden för dem bliva obetydliga i förhållande till ovan angivna tryckningskostnad.

De sakkunniga hava beklagligen icke blivit i tillfälle framkomma med sitt förslag så tidigt, att det kunnat föreläggas årets riksdag. De författningsändringar, som föreslagits, kunna således komma i tillämpning tidigast vid 1922 års prövningsnämnd under förutsättning, att statsmakternas beslut kan tillräckligt tidigt under nästa år fattas, eljest först vid 1923 års prövningsnämnd.

Betänkande

angående riksdagens skrivelse den 8 mars 1921 (nr 74) i anledning av väckt motion, avseende skyndsammare behandling av vissa taxeringsmål.

I en vid 1921 års riksdag inom andra kammaren väckt motion föreslogs, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam utredning angående sådan ändring av kungl. förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarande vid taxering, att åt Kungl. Maj:ts befallningshavande inrymdes befogenhet att på skattskyldigs yrkande i verkställd taxering vidtaga rättelse, där taxeringen i fråga funnes vara grundad på felskrivning eller annat uppenbart misstag.

Motionären.

Till stöd för sitt förslag anförde motionären huvudsakligen följande.

Erfarenheten gäve vid handen att ej sällan uppenbara misstag beginges vid taxering till inkomstskatt och bevillning. Det vore förklarligt, att så kunde ske. De av de skattskyldiga, merendels i skriftlig form lämnade uppgifterna vore ofta rätt svårbegripliga och kunde lätt nog av vederbörande taxeringsmyndigheter missförstås. Även rena misskrivningar i längderna hörde ingalunda till sällsyntheterna. Hade av dylik anledning högre skatt än som vederbort påförts den skattskyldige, ställde sig saken ur hans synpunkt ganska betänkelig. Möjlighet stode ju visserligen till buds att i prövningsnämnds beslut vinna ändring, men när denna skulle sökas hos kammarrätten hade i de flesta fall den på felaktiga taxeringen belöpande skatten redan måst erläggas, innan kammarrättens utslag hunnit meddelas.

Även om nu den skattskyldige på grund av kammarrättens utslag erhöle restitution av hela eller eventuellt en del av ifrågavarande skattebelopp, jämte 5 procent ränta härå, kunde ju dock det inträffade hava ställt honom i en ytterst brydsam situation. Ja fall funnes, där skattskyldiga hade sett sig hotade av ekonomisk ruin, då det icke varit dem möjligt att anskaffa de för erläggande av den för högt debiterade skatten erforderliga medlen. Såväl stats- som kommunalskatterna utginge

ju numera med så avsevärda procentsatser, att en höjning av den beskattningsbara inkomsten lätt komme att för den skattskyldige medföra en ytterst kännbar ökning av skattebeloppet.

Önskvärt vore, om möjlighet kunde beredas att få ifrågakommande misstag rättade, innan ännu någon skada skett, således före skatteuppbördens början. Närmast tillhands kunde då synas ligga, att åt de skattebesvär, vilka grundade sig på ett uppenbart misstag, förtur bereddes vid handläggningen i kammarrätten. Denna utväg torde dock ej vara framkomlig redan av det skäl, att besvären över prövningsnämndens beslut först efter att hos Kungl. Maj:ts befallningshavande hava undergått en förberedande, i regel rätt tidsödande behandling översändes till kammarrätten. Följden härav bleve, att besvären merendels komme kammarrätten tillhanda så sent, att den skattskyldige ej vore hjälpt, även om kammarrättens utslag meddelades strax sedan handlingarna inkommit.

Lämpligare torde då vara, att befogenhet att i prövningsnämndens utslag vidtaga rättelse lades i Kungl. Maj:ts befallningshavandes hand. Gällande uppbördsreglemente av den 14 december 1917 stadgade i 7 §, att skattskyldig, som förmenade att utskyld eller avgift, som i uppbördsbok eller särskild uppbördslängd funnes upptagen, blivit genom fel vid debiteringen obehörigen eller med oriktigt belopp honom påförd eller att felaktighet ägt rum vid utskrivandet av hans debetsedel, ägde att söka rättelse genom besvär hos Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, inom vilket debiteringen skett.

Det kunde nu ifrågasättas, om icke, därest ett uppenbart misstag legat till grund för beskattningsnämndens beslut i taxeringsfrågan, en liknande möjlighet att hos Kungl. Maj:ts befallningshavande vinna rättelse borde beredas den skattskyldige. Om en sådan anordning utfördes samt fog för anført klagomål visades, skulle Kungl. Maj:ts befallningshavandes utslag i saken säkerligen vara att förvänta så snart, att rättelse i uppbördsbok eller uppbördslängd kunde ske före uppbördsstämman början. En dylik anordning att till Kungl. Maj:ts befallningshavande förlägga prövningen av dessa taxeringsfrågor skulle därutöver medföra den fördelen, att kammarrättens arbetsbörda i ej oväsentlig grad minskades. I de rätt många fall, där besvären blott avsåge en rättelse av ett misstag, vore nämligen den vidlyftighet och omgång, med vilken målets avgörande i kammarrätten vore förenad, alls icke erforderlig. Visserligen skulle besvär rätt medgivas över Kungl. Maj:ts befallningshavandes utslag, men, därest detta blott gått ut på en rättelse av misstaget, torde endast i undantagsfall kronoombudet

finna anledning vara för handen, att hos kammarrätten yrka utslagets upphävande. Målet kunde med andra ord i regel förväntas vara avgjort med Kungl. Maj:ts befallningshavandes utslag, därest i detta den skattskyldiges yrkande bifallits.

Emellertid torde ett närmare öfvervägande av det nu skisserade uppslaget giva vid handen, att dess genomförande vore förenat med stora svårigheter. Den ordinära besvärsvägen till kammarrätten måste nämligen bibehållas. Om då en person ville klaga dels över ett uppenbart misstag, dels i en taxeringsfråga av tvistig beskaffenhet, skulle klagan föras samtidigt så väl hos Kungl. Maj:ts befallningshavande som hos kammarrätten. Visserligen måste ju de senare besvären i likhet med de förra ingivas till Kungl. Maj:ts befallningshavande, och kammarrättens utslag skulle väl ej vara att förvänta förrän någon tid efter det Kungl. Maj:ts befallningshavandes utslag fallit, men man skulle dock med nu antydda anordning ej undgå den formellt stötande anordningen, att besvär över ett och samma beslut, om än till olika delar, samtidigt bleve anhängiga hos skilda myndigheter. Även med hänsyn till besvärstidernas beräkning uppstode svårigheter, som med den dubbla besvärsvägen vore oskiljaktiga.

Det syntes därför vara lämpligare att inordna den åt Kungl. Maj:ts befallningshavande tilltänkta prövningsrätten såsom ett led i det nuvarande besvärförfarandet. Ordningen skulle då bli den, att besvär över prövningsnämndens beslut liksom hittills ställdes till kammarrätten och ingåves till Kungl. Maj:ts befallningshavande. Vid besvären skulle emellertid av den skattskyldige kunna fogas en ansökan till Kungl. Maj:ts befallningshavande att interimistiskt vidtaga rättelse i beslutet i fråga, enär till grund för detsamma legat ett uppenbart misstag. Genom att sålunda giva Kungl. Maj:ts befallningshavandes eventuella ändringsbeslut en allenast interimistisk karaktär skulle de mot den dubbla besvärsvägen ovan anförda invändningarna förfalla. Avslog Kungl. Maj:ts befallningshavande den framställda begäran, ginge målet i vanlig ordning vidare till kammarrätten. Bifölles åter ansökan, innebure detta blott, att den skattskyldige tillsvidare, i avvaktan på kammarrättens utslag, ej behövde erlägga den honom påförda skatten eller eventuellt den del därav, som av beslutet berördes.

Emot den nu skisserade anordningen kunde anmärkas, att med densamma ej åt kammarrätten bereddes den lättnad i arbetsbördan, som på sätt förut nämnts vore önskvärd. Emellertid syntes det ej utslutet att även detta önskemål kunde tillgodoses. Därest besvären allenast ginge ut på rättelser av ett uppenbart misstag i prövnings-

nämndens utslag och ansökan om interimistisk rättelse bifölles, kunde man nämligen tänka sig att vid beslutet finge bero, för så vitt ej av kronoombudet eller av annan i saken intresserad part (t. ex. vederbörande kommun, församling eller vägstyrelse) yrkande framställdes, att beslutet i fråga måtte av kammarrätten undanröjas.

Av det anförda framginge, att skilda vägar stode till buds, när det gällde att lösa den här behandlade frågan. Det vore för övrigt möjligt, att vid ett närmare övervägande kunde framkomma andra och lämpligare uppslag än de som här skisserats. I varje fall torde frågan vara förtjänt av uppmärksamhet. Det vore ursäktligt, att misstag kunde begås, men det vore icke lyckligt, om statens förvaltningsapparat arbetade så tungt, att rättelse ej stode att vinna, innan den enskilde tillfogats en kanske obotlig skada. Av kammarrätten torde kunna vitsordas, att under senaste åren dit inkommit ett ej ringa antal besvär, som avsett fall, då vid taxeringen misstag förelupit. De talrika framställningar om förtursbehandling, som inkomme till kammarrätten, och de ofta synnerligen ömmande omständigheter, som härvid anfördes, torde nogsamnt bära vittne om att en ändring i det nuvarande förfarandet verkligen vore av behovet påkallad.

Över denna motion avgav bevillningsutskottet betänkande, i vilket utskottet anförde följande.

*Bevillnings-
utskottet.*

Syftet med motionen vore att bereda de skattskyldiga möjlighet till snar och effektiv rättelse av sådan taxering, som tillkommit genom uppenbara förbiseenden och misstag från taxeringsmyndigheternas sida. Motionären hade jämväl antytt olika vägar, på vilka berörda syfte skulle kunna vinnas, och därvid för sin del särskilt förordat en väg såsom möjligen framkomlig.

Med den omfattning, taxeringsarbetet numera erhållit, torde det vara så gott som oundvikligt, att förbiseenden och misstag ägde rum. Otvivelaktigt syntes emellertid vara, att förekomsten av dylika fall i avsevärd grad ökats och att möjligheten av snar och effektiv rättelse samtidigt förminskats.

Beträffande fel vid debiteringen, vare sig i taxeringslängden eller å debetsedeln, torde alltfört vara tillfyllest med den väg till rättelse, som anvisats i uppbördsreglementets 7 §, nämligen besvär hos Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, där debiteringen skett.

Vore åter fråga om fel eller misstag från taxeringsmyndighets sida, ställde sig saken mera vanskelig. De vanligaste hithörande fallen vore så kallade dubbeltaxeringar, d. v. s. fall då någon taxerats till inkomst-

och förmögenhetsskatt å ort, där han icke vore mantalsskriven eller eljest skattskyldig för dylik skatt, eller taxerats till bevillning för samma inkomst å mer än en ort eller eljest till inkomstbevillning å ort, där han icke varit för sådan bevillning skattskyldig och ej heller mantalsskriven.

Mera typiska fall av direkta misstag vore sådana, då någon taxerats å sin rätta beskattningsort men för inkomstkälla, som han icke haft eller, till följd av namnförväxling, i stället för annan person. Ej sällan förekomme ock rena räkne- och skrivfel vid taxeringens bestämmande.

Om flertalet hithörande fall, som ej avsåge räkne- eller skrivfel och dylikt, gällde, att den skattskyldige icke lämnade någon uppgift för taxeringen utan att denna tillkommit på andra grunder. Härav följde då, att den skattskyldige icke finge någon underrättelse från taxeringsmyndigheten, vars skyldighet i sådant hänseende förutsatte, att avvikelse gjorts från deklaration eller annan den skattskyldiges egen uppgift. Oftast visste den skattskyldige ingenting om, förrän debetsedeln tillställdes honom, vilket, då han hade annan boningsort än taxeringsorten och särskilt då hans vistelseort vore okänd för myndigheterna där, kunde dröja avsevärd tid. I varje fall bleve den skattskyldige i regel icke i tillfälle att begagna den vanliga klagovägen hos prövningsnämnden.

För fall av dubbeltaxering stode till buds den i 50 § taxeringsförordningen medgivna rätten att inom natt och år efter mottaget skattekrav anföra besvär hos kammarrätten, vilken väg till rättelse, även om hithörande mål där behandlades med viss förtursrätt, dock medförde tidsutdräkt och icke skyddade den skattskyldige från risken att behöva erlagga de påförda utskylderna.

Något extra besvärsförfarande för övriga fall funnes icke anordnat. Enligt praxis tillginge så, att skattskyldig, som icke hunnit begagna den regelmässiga klagovägen, anförde besvär direkt hos kammarrätten. Funne då kammarrätten, att den överklagade taxeringen härrörde från uppenbart fel eller misstag från taxeringsmyndighets sida och således vore att anse såsom obehörig, upptoges besvären till behandling och vunnes rättelse. I sådana fall gällde givetvis icke några fatalier. Svårigheten för den skattskyldige låge emellertid däri, att det i allmänhet ställde sig ytterst vanskligt för honom att kunna bevisa tillvaron av misstag. Såvida ej vore fråga om tydliga räkne- eller skrivfel, torde denna bevisning sällan lyckas med mindre vederbörande, taxeringsnämndens ordförande eller kronombudet, direkt medgäve, att misstag

förelegat. För övrigt kunde det ofta nog vara synnerligen besvärligt för den dömande myndigheten att avgöra, om verkligt misstag vore för handen eller taxeringen eljest vore oriktig, i vilket senare fall rättelse i nu omhandlade ordning givetvis icke stode att vinna.

För ifrågavarande fall gällde slutligen också och i ännu högre grad, att, även om rättelse av förekommen misstagstaxering omsider erhöles, den skattskyldige likväl tillfogats olägenhet och skada genom att hava nödgats erlægga skatten och först efter lång tid, kanske ett par år, få den tillbaka.

Det torde således vara ställt utom allt tvivel, att i de av motionären påvisade hänseendena allvarliga missförhållanden råda. Utskottet delade motionärens uppfattning, att frågan vore av natur att böra genom Kungl. Maj:ts försorg utredas. Däremot ansåge utskottet icke, att riksdagens begäran om sådan utredning borde bindas vid det av motionären givna uppslaget. Utskottet hade inhämtat, att förevarande spörsmål under senare tid varit föremål för överväganden å speciellt sakkunnigt håll, varvid man ifrågasatt olika anordningar. Sålunda hade man bland annat tänkt sig en kombination av utsträckt under rättelseförfarande och extraordinär besvärsrätt. Genom utsträckt skyldighet för taxeringsmyndigheterna att meddela anmaning eller under rättelse till de skattskyldiga skulle förelupna misstag och fel vid taxeringen i de flesta fall kunna bliva rättade antingen redan hos taxeringsnämnden eller efter klagan i vanlig ordning hos prövningsnämnden. För övriga fall skulle beredas möjlighet att söka rättelse hos en extra prövningsnämnd, utgörande en mindre delegation av den senast fungerande ordinarie nämnden och vid behov sammankallad mellan de ordinarie nämndernas sammanträden.

Det ville synas utskottet, som om det senast antydda uppslaget vore förtjänt att undersökas vid sidan av andra tänkbara anordningar.

På grund av det anförda funne sig utskottet böra hemställa, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning angående sådan ändring i gällande taxeringsförfarande, att möjlighet bereddes sådan skattskyldig, som avsåges i 50 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering eller som på grund av felskrivning, felräkning eller annat uppenbart misstag blivit obehörigt taxerad, att på ett snabbare och mera effektivt sätt än nu gällande bestämmelser medgäve vinna rättelse, samt Kungl. Maj:t måtte för riksdagen framlägga det förslag, som kunde av utredningen föranledas.

Vad utskottet sålunda hemställde, blev sedermera av riksdagen bifallet.

De sakkunniga.

Som man finner utav den här avgivna redogörelsen för vad i nu förevarande fråga förekommit, har såväl motionären som bevillningsutskottet och riksdagen sett frågan huvudsakligen ur synpunkten av de skattskyldigas berättigade intressen att utan omgång få en obehörig beskattning skyndsamt prövad och undanröjd. Uppenbart är också, att det är just denna synpunkt, som i främsta rummet bör läggas på detta spörsmål. En taxering må vara än så obehörig, så är vederbörande uppborndsman dock lagligen förhindrad att avvakta en blivande omprövning av taxeringens behörighet utan måste vidtaga åtgärder för därå belöpande och till betalning lagligen förfallna utskylders indrivning; och vare sig den på grund av en oriktig taxering skattskyldige kan betala utskyldsbeloppet eller icke, tillfogas honom härigenom ett lidande eller ett obehag, därifrån han så fort sig göra låter bör befrias.

Frågan kan emellertid ses jämväl ur annan synpunkt. Allmänt veterligt är, att kammarrätten för närvarande och sedan flera år är överbelastad med arbete samt att beskattningsmåls avgöranden därstädes bliva oskäligt fördröjda. Det lider intet tvivel, att det år för år stegrade antalet beskattningsmål av nu ifrågavarande art i sin mån bidraga härtill. Dessa beskattningsmål, vilka hos kammarrätten vanligen behandlas med förtursrätt, upptaga nämligen varje år en icke så oväsentlig del av kammarrättens arbetstid. Den omständigheten, att nu ifrågavarande mål komma direkt under kammarrättens prövning utan att förut hava behandlats hos prövningsnämnd, torde också i många fall föranleda vissa svårigheter. Ett icke ringa antal av dessa mål äro nämligen av beskaffenhet att lättare och för vinnande av ett materiellt rätt resultat fördelaktigare kunna göras till föremål för ett nämndsbedömande av personer, som känna eller kunna förskaffa sig kännedom om de lokala förhållandena, än att bedömas efter strängt formella synpunkter. De sakkunniga föreställa sig således, att somliga av dessa mål kunna vara ägnade att bereda kammarrätten onödiga svårigheter, helst om utredningen i målen är bristfällig samt kronobuden anlagt formella synpunkter i sina yttranden i stället för att våga inlåta sig på omdömen efter sådana förhållanden, som vid ett nämndsbedömande komme att bliva avgörande. Om alla dylika mål, vilka på grund av omständigheterna enligt nu gällande ordning icke kunnat bliva föremål för prövningsnämnds bedömande, kunde genom en organisation av prövningsnämndsapparaten, så att denna icke allenast

en gång om året utan när som helst under året kunde sättas i funktion, bliva förelagda prövningsnämnden, och om således kammarrätten aldrig behövde taga befattning med ett beskattningsmål, innan det varit föremål för prövningsnämnds bedömning, så skulle utan allt tvivel kammarrättens arbetsbörda bliva väsentligen minskad. De flesta av de nu ifrågakvarande målen skulle under sådana förhållanden aldrig komma till kammarrätten, och därest ett eller annat av dem genom besvär över prövningsnämnds beslut i allt fall skulle komma dit, så förelåge det för kammarrätten säkerligen i ett mera utrett skick än som nu understundom är förhållandet. En omorganisation i sålunda antydd riktning bleve således en reform icke allenast i de nu ifrågakvarande skattskyldigas intresse utan i hela den skattskyldiga allmänhetens såväl som i statens intresse, i det att därigenom skulle med visshet vinnas en icke oväsentlig fortgång i avgörandena av andra beskattningsmål hos kammarrätten.

Någon ökning av landskontorens arbetsbörda skulle en reform i sådan riktning icke medföra utan snarare tvärtom. Till länsstyrelserna inkomma nu i stora mängder klagoskrifter, vilka oftast äro ställda till länsstyrelsen och innefatta klagomål på grundval av debetsedlar, som syntes de skattskyldiga sluta å allt för höga utskyldsbelopp. Fastän mera sällan avse dessa klagomål verkliga besvär över debitering, och då kan länsstyrelsen utan vidare ingå i prövning av besvärens befogethet, men i de ojämförligt flesta fallen avse klagomålen i själva verket besvär över de taxerade beloppen. Skulle nu dessa klagoskrifter formellt riktigt behandlas, så skulle länsstyrelsen i sistnämnda fall utan vidare giva beslut, att, enär klagomålen innefattade besvär över taxeringsmyndighets beslut, varmed det icke tillkomme länsstyrelsen taga befattning, kunde besvären icke föranleda åtgärd. Så förfäres emellertid hos många länsstyrelser för närvarande icke, utan så snart landskammarraren finner besvären hava fog för sig, låter han översända desamma till kammarrätten tillika med vederbörandes yttranden. Utan tvivel vore det i alla dylika fall bekvämligare för de skattskyldiga såväl som för länsstyrelsen att få dessa mål utan större tidsutdräkt prövade och avgjorda å ort, där klagoskriften ingivits.

Motionären hade ifrågasatt, att de beskattningsmål, som av honom berörts, borde kunna få av länsstyrelsen avgöras. Han synes emellertid därvid hava tänkt på allenast sådana mål, som avse rättelse av en genom misskrifning eller annan dylik felaktighet uppkommen taxering, eller således en mindrepårt av de mål, som i 50 § taxeringsförordningen beröras. Därmed vore emellertid icke så särdeles mycket vunnet.

Önskvärt vore väl, att samtliga mål, som nu måste gå direkt till kammarrätten i stället för att därförinnan i mellaninstans hava prövats, måtte kunna göras till föremål för en sådan föregående prövning. Nu skulle ju visserligen kunna sägas, att likaväl som dessa mål redan nu måste direkt prövas av en myndighet, som i sin sammansättning icke har några folkvalda ledamöter, lika väl borde länsstyrelsen kunna anförtros att såsom mellaninstans pröva och avgöra dessa mål. Då emellertid, såsom de sakkunniga redan framhållit, många av dessa mål äro av beskaffenhet att lämpligen kunna och böra avgöras genom ett nämndsbedömande, och då det jämväl i övrigt synes lämpligast att för dessa måls behandling bibehålles samma instansordning som för övriga beskattningsmål, hava de sakkunniga velat föreslå en anordning, varigenom samtliga de i 50 § taxeringsförordningen omförmälda beskattningsmål jämte sådana, där taxeringen tillkommit genom uppenbar misskrifning eller felräkning, må kunna varda prövade och avgjorda av en prövningsnämnd.

I sådant avseende hava de sakkunniga tänkt sig, att prövningsnämnden skulle kunna fungera från år till år. Då det emellertid synts onödigt att låta hela prövningsnämnden sammankomma på olika tider av året för att avgöra dylika mål, av vilka de flesta äro av enkel beskaffenhet, hava de sakkunniga föreslagit, att vart års prövningsnämnd skall inom sig utse tre personer att på länsstyrelsens kallelse inställa sig till sammanträden för att med prövningsnämnds befogenhet pröva och avgöra beskattningsmål av nu ifrågavarande slag. Hos länsstyrelsen varda till dessa sammanträden vederbörligen utredda ett antal mål, vilka föreläggas den sålunda utsedda mindre prövningsnämnden till avgörande. Denna mindre prövningsnämnd skulle fungera intill nästa ordinarie prövningsnämnd, vilken senare alltså skulle under sitt sammanträde få sig förelagda mål av nu ifrågavarande beskaffenhet från föregående år, vilka mål inkommit efter den mindre prövningsnämndens sista sammanträde eller eljest icke lämpligen hunnit av denna behandlas.

Med en sålunda föreslagen anordning skulle alla beskattningsmål tillförsäkras prövning av en mellaninstans av beskattningsnämnds natur, vilket måste anses rätt och billigt framför allt beträffande sådana skattskyldiga, vilka utan sitt förvållande gått miste om möjligheten att få sin taxering hänskjuten under prövningsnämnden.

Då jämväl s. k. dubbeltaxeringsmål, vilka icke varit föremål för behandling av den vanliga prövningsnämnden, skulle komma att handläggas av den föreslagna mindre prövningsnämnden, faller av sig

självt, att dylika mål understundom böra handläggas av denna prövningsnämnd i två eller flera län. I dylika fall måste till erforderlig utredning höra, att samtliga kronoombuds yttranden infordras. I allmänhet torde väl, helst som tiden ger mera utrymme för underhandlingar mellan kronoombuden än under det brådskande arbetet i sammanhang med de vanliga prövningsnämnderna, överenskommelse mellan kronoombuden kunna träffas om en enhetlig behandling av taxeringsfrågan. Är besvärsskriften gemensam, avgöres ärendet först av den mindre prövningsnämnden i det län, där skriften ingivits, varefter handlingarna översändas till annat eller övriga län för behandling. Kan överenskommelse om enhetlig behandling icke träffas, skola handlingarna överlämnas till kammarrätten för meddelande av beslut i målet.

Speciell motivering till vissa paragrafer i de sakkunnigas förslag.

18 §.

Då det understundom förekommit, att taxeringsnämnderna i sådana fall, då deklARATION icke avgivits, bestämt en oskäligt hög taxering, som icke vilat på faktiskt underlag, har möjlighet inrymts att i dylika undantagsfall på skattskyldigs besvär vidtaga rättelse.

23 §.

Då det måste anses angeläget, att dubbeltaxeringar och andra felaktigheter av det slag, som berörts i de sakkunnigas betänkande, så skyndsamt som möjligt kunna bliva rättade, har underrättelseplikten blivit utsträckt, så att de skattskyldiga må erhålla vetskap om taxeringarna tidigare än som nu är fallet, då de först genom debetsedels erhållande bliva därom underkunniga.

41 §.

I andra punkten av denna paragraf vidtagna ändringar äro påkallade av inskränkningen av ledamöternas antal.

47 §.

Då bestämmelserna i det föreslagna 4 mom. av denna paragraf ansetts böra vinna tillämplighet jämväl beträffande Stockholms stad, har bestämmelsen i nuvarande 4 mom. ansetts kunna utgå.

50 §.

Enligt nu gällande bestämmelser äger skattskyldig föra talan emot oriktig taxering inom natt och år efter det han avfordrats utskylder på grund av taxeringen. Enligt de sakkunnigas mening saknas anledning att låta den skattskyldige dröja så länge med åtgärders vidtagande för vinnande av rättelse i taxeringen. Det bör ligga framför allt i hans eget men även i det allmännas intresse att begången felaktighet blir skyndsamt rättad. Tiden för besvärshörens begagnande har enligt de sakkunnigas förslag inskränkts till nittio dagar, vilken tid synts mera än tillräcklig.

54 §.

Då tiden för prövningsnämndens sista sammanträde blir så långt framflyttad, som enligt de sakkunnigas förslag komme att ske, torde den redan nu alltför knappa tiden för avgivande av det i 2 mom. av denna paragraf omförmälda förslag till ersättningar för taxeringsbestyret kunna utan olägenhet utsträckas till den 15 juli.

Reservation:

av herrar *Hult* och *Johansson*, vilka anförde.

Såsom de sakkunniga framhållit, har arbetsmaterialet för prövningsnämnden under de senare åren i alla län och i synnerhet i de större länen tagit sådan omfattning, att åtgärders vidtagande påkallas för vinnande av en tillfredsställande beredning av detta material. Här om ha de sakkunniga varit fullständigt ense. Däremot har samma enighet icke rått beträffande en av de åtgärder, som de sakkunniga föreslagit i berörda syfte, nämligen anordningen med extra kronoombud i prövningsnämnden, vilket eller vilka kronoombud skulle tilldelas viss del av granskningsarbetet och besvärsmålen för att på eget ansvar utföras. Huvudskälet som anförts för denna anordning har varit omöjligheten för landskamrerarna att hinna tillfredsställande fullgöra granskningsarbetet och bereda de i stark tillväxt varande besvärsmålen till prövningsnämnden och detta även efter beredandet av den av de sakkunniga föreslagna utsträckta tiden för taxeringsgranskningen. Vidare har under diskussionen framhållits dels att landskamreraren allt mer och mer blivit så betungad med granskningsarbetet till prövningsnämnden med därav följande anmärkningsmål samt med besvären i taxeringsmål till och efter prövningsnämnden, att övriga tjänsteåligganden såsom chef å landskontoret måst bliva tillbakasatta eller utförda utan det överinseende från landskamrerarens sida, som gällande bestämmelser förutsätta, vilket ur flera synpunkter ansetts otillfredsställande, dels ock att på förevarande område det vore olämpligt och därför från landskamrerarna mött de allvarligaste betänkligheter att till underordnade tjänstemän och biträden överlämna en del av granskningsarbetet respektive besvärsmålen för utförande på landskamrerarens ansvar.

Emellertid ha vi icke kunnat ansluta oss till den föreslagna anordningen med extra kronoombud i prövningsnämnden med hänsyn till den tvekan, som efter vår mening måste råda beträffande härav följande konsekvenser.

Sålunda torde knappast kunna förnekas, att en uppdelning av ansvaret för granskningsarbetet och för beredandet av besvärsmålen i

taxeringsärenden på två eller flera i stället för att, såsom hittills varit fallet, detsamma påvilat en person, landskamreraren, ur såväl principiell som saklig synpunkt måste framstå såsom mindre tillfredsställande. Det synes nämligen i hög grad önskvärt att ansvaret för granskningsarbetets fullgörande efter enhetliga principer samt övervakandet av kontinuitet i besluten hos prövningsnämnden fortfarande stannar i en hand. Eljest torde kunna hända, att den verkställda utredningens omfattning och art blir olika i fullkomligt likartade ärenden, beroende av kronoombudens olika uppfattning i för utredningens verkställande, innebörd och bedömande i viktiga avseenden, och det förefaller ingalunda uteslutet, tvärtom sannolikt, att prövningsnämnden komme att inbjudas till fattande av beslut, som vid närmare granskning skulle befinnas icke stå i god överensstämmelse med vid tidigare sammanträden fattade. Risken härför synes så mycket större som prövningsnämndens arbete kommer att uppdelas på flera sammanträden, med kanske någon månads mellanrum. Härigenom kommer också svårigheten att ökas för nämndens ledamöter att verksamt bidra till vinnande av önskvärd kontinuitet i besluten.

Men om också alla äro ense om önskvärdheten av att ansvaret för taxeringsgranskningen stannar hos en person, så blir frågan huru saken bör ordnas vid av sakkunniga insedda förhållandet, att landskamreraren icke själv kan medhinna granskningen. För vår del hava vi ifrågasatt, att landskamreraren tillsviðare bör på eget ansvar fullgöra granskningsskyldigheten med biträde av de bäst kvalificerade arbetskrafter, som stå att erhålla för uppgiften. Så har väl i allmänhet tillgått hittills, och om, såsom är att förmoda, tillbörligen beaktas de sakkunnigas framhållande av angelägenheten av att tillgång till kvalificerad arbetskraft för granskningsarbetet beredes, borde anordningen med landskamreraren såsom ensam ansvarig kunna bibehållas. Det vill för övrigt synas som om arbetsresultatet skulle bli ungefär enahanda vilkendera anordningen man väljer, ty den eller de tjänstemän å landskontoret, som äro kvalificerade att förordnas till extra kronoombud, torde väl också i regel vara att tillgå såsom biträde åt landskamreraren vid granskningsarbetet. Visserligen göres gällande, att utförandet av arbetet på eget ansvar lämnar större trygghet för ett gott arbetsresultat än om arbetet utföres på annans ansvar, men även om så understundom är fallet, torde kunna sättas ifråga om så verkligen bör förutsättas då det gäller tjänstemän med den bildningsgrad och de tjänstemeriter, som äro en förutsättning för erhållande av förordnande såsom extra kronoombud i prövningsnämnden.

Beträffande landskamrerarnas motvilja mot att ansvara för granskningsarbetet i vidare mån, än det av dem själva kunnat utföras, torde böra erinras, att den principen knappast lär kunna tillämpas ens i fråga om övriga landskamrerarens tjänsteåligganden, och det undras verkligen vartill det skulle leda om en dylik princip skulle göras gällande på andra områden inom statsförvaltningen. Berörda skäl för anordningen med extra kronoombud har därför icke kunnat godtagas med hänsyn till de konsekvenser, ett godkännande otvivelaktigt skulle innebära.

Slutligen ha vi antytt en viss tvekan om lämpligheten av att föreslå en åtgärd, som på en betydelsefull punkt ingriper reglerande i en tjänstemannakårs tjänsteförhållanden. Visserligen torde kunna invändas, att en sådan antydan huvudsakligen berör den formella sidan av frågan om reglering av landskamrerarnas tjänsteställning, men den rör nog också en annan sida. Det torde nämligen vara uppenbart, att om en utredning angående landskamrerarnas tjänsteåliggande åvägabringades i syfte att lätta dessa tjänstemäns arbetsbörda, ett övervägande måste komma till stånd på vilken punkt lättnaden bör beredas med hänsyn till utnyttjandet av landskamrerarens större kvalifikationer och erfarenhet för de mest krävande uppgifterna inom tjänsten. Ett sådant övervägande skulle måhända giva vid handen, att landskamrerarens erfarenhet och rutin borde under härför erforderlig tid tagas i anspråk uteslutande för den mycket viktiga uppgiften med beskattningsärendena, och övriga landskamrerarens tjänsteåligganden härefter som hittills överlämnas till vikarie. Jämväl med hänsyn därtill att de sakkunniga i sitt yttrande framhållit den föreslagna anordningen med extra kronoombud vara erforderlig även av den anledning, att landskamreraren härigenom skulle beredas möjlighet att mera ägna sig åt övriga göromål å landskontoret, synes kunna ifrågasättas, i synnerhet som det ingalunda blivit klarlagt vilka av landskamrerarens arbetsuppgifter, som må anses mest krävande, huruvida icke en utredning angående landskamrerarnas tjänsteställning i allmänhet varit påkallad till utrönande av på vilken punkt och under vilka betingelser ett lättande av dessa tjänstemäns arbetsbörda bör komma till stånd.

Av huvudsakligen dessa skäl hava vi ansett oss icke för närvarande böra biträda förslaget om anordningen med extra kronoombud i prövningsnämnden.

Taxeringsnämnden i _____ hade taxerat

på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* . . . . . kr. _____

„ „ kapital . . . . . „ _____

„ „ *arbetsanställning, tjänst eller pension* . . . . . „ _____

„ „ rörelse eller yrke eller eljest . . . . . „ _____

Summa kr. _____

medgivet avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen . . . . . „ _____

taxerad inkomst således kr. _____,

avdrag enligt 12 § 3 mom. a) bevillningsförordningen . . . . . „ _____

antagen beskattningsbar inkomst „ _____

som bestämts med tillämpning av bestämmelsen i 12 § 3 mom. b)

1:o) b) 2:o) bevillningsförordningen;

uträknad bevillning . . . . . „ _____

till **inkomst- och förmögenhetsskatt** för ett taxerat

belopp av . . . . . „ _____

medgivna avdrag enligt 18 § 1 mom. a), b) och c) inkomstskatteförordningen (hustru, huse-
föreståndarinna och _____ barn under 21 år) . . . . . „ _____

antaget beskattningsbart belopp „ _____

uträknad inkomst- och förmögenhetsskatt . . . . . „ _____

samt till **kommunal progressivskatt** med beräknat

grundbelopp av . . . . . „ _____,

därav beräknad kommunandel „ _____

och beräknad utjämningsandel „ _____

Pensionsavgift enligt 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring . . . . . „ _____

Uti ingivna besvär hade den skattskyldige yrkat att taxeras

till **bevillning** för sammanlagt . . . . . kr. _____

till **inkomst- och förmögenhetsskatt** för . . . . . „ _____

Med avslag å besvären fastställde emellertid prövningsnämnden taxeringsnämndens beslut.

Skäl för prövningsnämndens beslut:

Taxeringsnämnden i ..... hade taxerat

på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* ..... kr. ....

” ” *kapital* ..... ” .....

” ” *arbetsanställning, tjänst eller pension* ..... ” .....

” ” *rörelse eller yrke eller eljest* ..... ” .....

Summa kr. .....

medgivet avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen ..... ” .....

taxerad inkomst således kr. ....

avdrag enligt 12 § 3 mom. a) bevillningsförordningen ..... ” .....

antagen beskattningsbar inkomst ” .....

som bestämts med tillämpning av bestämmelsen i 12 § 3 mom. b)

1:o) b) 2:o) bevillningsförordningen;

uträknad bevillning ..... ” .....

till **inkomst- och förmögenhetsskatt** för ett taxerat

belopp av ..... ” .....

medgivna avdrag enligt 18 § 1 mom. a), b) och c) inkomstskatteförordningen (hustru,
husföreståndarinna och ..... barn under 21 år) ..... ” .....

antaget beskattningsbart belopp ” .....

uträknad inkomst- och förmögenhetsskatt ..... ” .....

samt till **kommunal progressivskatt** med beräknat

grundbelopp av ..... ” .....

varav beräknad kommunandel ” .....

och beräknad utjämningsandel ” .....

Pensionsavgift enligt 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring ..... ” .....

Med anledning av de besvär, den skattskyldige häröver anfört, beslöt prövningsnämnden, att klaganden i stället skulle taxeras på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* ..... kr. ....

” ” *kapital* ..... ” .....

” ” *arbetsanställning, tjänst eller pension* ..... ” .....

” ” *rörelse eller yrke eller eljest* ..... ” .....

Summa kr. .....

avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen . . . . . kr. _____

taxerad inkomst således kr. _____

avdrag enligt 12 § 3 mom. a) bevillningsförordningen . . . . . ” _____

beskattningsbar inkomst med tillämpning av bestämmelsen i 12 § 3 mom. b) 1:o) b) 2:o) bevillningsförordningen . . . . . ” _____

till **inkomst- och förmögenhetsskatt** för ett taxerat belopp av . . . . . ” _____

avdrag enligt 18 § 1 mom. a), b) och c) inkomstskatteförordningen . . . . . ” _____

beskattningsbart belopp ” _____

samt till **kommunal progressivskatt** med ett beräknat grundbelopp av . . . . . ” _____,

varav beräknad kommunandel ” _____

och beräknad utjämningsandel ” _____

Pensionsavgift enligt 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring . . . . . ” _____

_____
_____
_____
_____
_____

Taxeringsnämnden i ..... hade taxerat

på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* . . . . . kr.

” ” *kapital* . . . . . ”

” ” *arbetsanställning, tjänst eller pension* . . . . . ”

” ” *rörelse eller yrke eller eljest* . . . . . ”

Summa kr. ....

medgivet avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen . . . . . ”

taxerad inkomst således kr. ....

avdrag enligt 12 § 3 mom. a) bevillningsförordningen . . . . . ”

antagen beskattningsbar inkomst ”

som bestämts med tillämpning av bestämmelsen i 12 § 3 mom. b) 1:o) b) 2:o) bevillningsförordningen;

uträknad bevillning . . . . . ”

till **inkomst- och förmögenhetsskatt** för ett taxerat belopp av . . . . . ”

medgivna avdrag enligt 18 § 1 mom. a), b) och c) inkomstskatteförordningen (hustru, huseföreståndarinna och ..... barn under 21 år) . . . . . ”

antaget beskattningsbart belopp ”

uträknad inkomst- och förmögenhetsskatt . . . . . ”

samt till **kommunal progressivskatt** med beräknat grundbelopp av . . . . . ”

därav beräknad kommunandel ”

och beräknad utjämningsandel ”

Pensionsavgift enligt 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring . . . . . ”

Uti ingivna besvär hade den skattskyldige yrkat att taxeras

till **bevillning** för sammanlagt . . . . . ”

till **inkomst- och förmögenhetsskatt** för . . . . . ”

Prövningsnämnden beslöt emellertid taxera klaganden på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* . . . . . kr. _____
" " *kapital* . . . . . " _____
" " *arbetsanställning, tjänst eller pension* . . . . . " _____
" " *rörelse eller yrke eller eljest* . . . . . " _____

Summa kr. _____

avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen . . . . . " _____

taxerad inkomst således kr. _____

avdrag enligt 12 § 3 mom. a) bevillningsförordningen . . . . . " _____

antagen beskattningsbar inkomst med tillämpning av bestämmelsen
i 12 § 3 mom. b) 1:o) b) 2:o) bevillningsförordningen . . . . . " _____

till **inkomst- och förmögenhetsskatt** för ett taxerat

belopp av . . . , ... " _____

avdrag enligt 18 § 1 mom. a), b) och c) inkomstskatteförordningen . . . . . " _____

beskattningsbart belopp " _____

samt till **kommunal progressivskatt** med ett beräknat

grundbelopp av . . . . . " _____

varav beräknad kommunandel " _____

och beräknad utjämningsandel " _____

Pensionsavgift enligt 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring . . . . . " _____

Skäl för prövningsnämndens beslut:

_____
_____
_____
_____
_____

Taxeringsnämnden i ..... hade taxerat

på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* ..... kr.

” ” kapital ..... ”

” ” *arbetsanställning, tjänst eller pension* ..... ”

” ” rörelse eller yrke eller eljest ..... ”

Summa kr. ....

medgivet avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen ..... ”

taxerad inkomst således kr. ....

avdrag enligt 12 § 3 mom. a) bevillningsförordningen ..... ”

antagen beskattningsbar inkomst ” ,

som bestämts med tillämpning av bestämmelsen i 12 § 3 mom. b)

1:o) b) 2:o) bevillningsförordningen;

uträknad bevillning ..... ”

till **inkomst- och förmögenhetsskatt** för ett taxerat
belopp av ..... ”

medgivna avdrag enligt 18 § 1 mom. a), b) och c) inkomstskatteförordningen (hustru, husföreståndarinna och ..... barn under 21 år) ..... ”

antalet beskattningsbart belopp ”

uträknad inkomst- och förmögenhetsskatt ..... ”

samt till **kommunal progressivskatt** med beräknat
grundbelopp av ..... ”

varav beräknad kommunandel ”

och beräknad utjämningsandel ”

Pensionsavgift enligt 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring ..... ”

På därom framställt yrkande beslöt prövningsnämnden, att den skattskyldige i stället skulle taxeras på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* ..... kr.

” ” kapital ..... ”

” ” *arbetsanställning, tjänst eller pension* ..... ”

” ” rörelse eller yrke eller eljest ..... ”

Summa kr. ....

avdrag enligt 11 § mom. 4:o bevillningsförordningen . . . . . kr. _____

taxerad inkomst således kr. _____

avdrag enligt 12 § 3 mom. a) bevillningsförordningen . . . . . ” _____

beskattningsbar inkomst med tillämpning av bestämmelsen i 12 § 3
mom. b) 1:o) b) 2:o) bevillningsförordningen . . . . . ” _____

till **inkomst- och förmögenhetsskatt** för ett taxerat
belopp av. . . . . ” _____

avdrag enligt 18 § 1 mom. a), b) och c) inkomstskatteförordningen . . . . . ” _____

beskattningsbart belopp ” _____

samt till **kommunal progressivskatt** med beräknat
grundbelopp av. . . . . ” _____

varav beräknad kommunandel ” _____

och beräknad utjämningsandel ” _____

Skäl för prövningsnämndens beslut:

Taxeringsnämnden i ..... hade taxerat

på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* . . . . . kr. ....

” ” kapital . . . . . ” .....

” ” *arbete* . . . . . ” .....

Summa kr. ....

medgivet avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen . . . . . ” .....

antagen beskattningsbar inkomst kr. ....

uträknad bevillning . . . . . ” .....

till **inkomst- och förmögenhetsskatt:**

A-skatt för ett antaget beskattningsbart belopp av . . . . . ” .....

för vilket bolaget, vars kapital fastställts till ..... kr.,

påförts grundbelopp efter ..... procent med reduktion enligt be-

stämmelsen i 19 § 1 mom. b) inkomstskatteförordningen eller med ” .....

varå skatten uträknats till ” .....

B-skatt för ett antaget beskattningsbart belopp av . . . . . ” .....

med ett grundbelopp av ..... kr. och en uträknad skatt av . . . . . ” .....

samt till **kommunal progressivskatt** med ett grund-
belopp av . . . . . ” .....

varav beräknad kommunandel ” .....

och beräknad utjämningsandel ” .....

Med anledning av bolagets häröver anförda besvär beslöt prövningsnämnden, att bo-
laget i stället skulle taxeras på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* . . . . . kr. ....

” ” kapital . . . . . ” .....

” ” *arbete* . . . . . ” .....

Summa kr. ....

avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen . . . . . ” .....

beskattningsbar inkomst således kr. ....

till

och förmögenhetsskatt:

A-skatt för ett beskattningsbart belopp av . . . . . kr.,
för vilket bolaget, vars kapital fastställdes till _____ kr.,
påfördes ett belopp efter _____ procent med reduktion enligt be-
stämelsen i 9 § 1 mom. b) inkomstskatteförordningen och alltså med ” _____
B-skatt för antaget beskattningsbart belopp av . . . . . ” _____
med ett belopp av . . . . . ” _____

samt till **kommunal progressivskatt** med ett grund-
belopp av . . . . . ” _____
varav beräknad kommunandel ” _____
och beräknad utjämningsandel ” _____

Taxeringsnämnden i ..... hade taxerat

på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* ..... kr. ....

” ” *kapital* ..... ” .....

” ” *arbete* ..... ” .....

Summa kr. ....

medgivet avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen ..... ” .....

antagen beskattningsbar inkomst ” .....

uträknad bevillning ..... ” .....

till **inkomst- och förmögenhetsskatt:**

A-skatt för ett antaget beskattningsbart belopp av ..... ” .....

för vilket bolaget, vars kapital fastställts till ..... kr.,
påförts grundbelopp efter ..... procent med reduktion enligt bestämmelsen i 19 § 1 mom. b) inkomstskatteförordningen eller med ..... ” .....

varå A-skatten uträknats till ..... ” .....

B-skatt för ett antaget beskattningsbart belopp av ..... ” .....

med ett grundbelopp av ..... kr. och en uträknad skatt av ..... ” .....

samt till **kommunal progressivskatt** med ett grundbelopp av ..... ” .....

varav beräknad kommunandel ” .....

och beräknad utjämningsandel ” .....

Taxeringsnämnden hade därjämte föreslagit, att kommunandelen av progressivskattens grundbelopp skulle emellan vederbörande kommuner så fördelas, att

..... erhölle ..... ” .....

..... ” .....

..... kr. ....

Över taxeringsnämndens här ovan återgivna beslut hade bolaget anfört besvär samt yrkat, att bolaget måtte taxeras

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* ..... kr. ....

” ” *kapital* ..... ” .....

” ” *arbete* ..... ” .....

eller för tillhopa kr. ....

därav i .....
" i .....
" i ..... kr. _____

till **inkomst- och förmögenhetsskatt:**

A-skatt för ett taxerat belopp av ..... kr. _____

och B-skatt för ett beskattningsbart belopp av ..... " _____,

varjämte bolaget hemställt, att taxeringen till den **kommunala progressivskatten**

.....
.....
.....

Här antecknades, att enligt inhämtade upplysningar bolaget blivit taxerat till bevilning i

..... för kr. _____

..... " " _____

..... " " _____

Prövningsnämnden beslöt, att bolaget skulle taxeras på följande sätt:

till **bevilning** för

inkomst av fast egendom ..... kr. _____

" " kapital ..... " _____

" " arbete ..... " _____

Summa kr. _____

avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevilningsförordningen ..... " _____

antagen beskattningsbar inkomst följaktligen kr. _____

till **inkomst- och förmögenhetsskatt:**

A-skatt för ett antaget beskattningsbart belopp av ..... kr. _____,

för vilket bolaget, vars kapital utgjorde ..... kr., skulle påföras grundbelopp efter ..... procent med föreskriven reduktion " _____

B-skatt för ett beskattningsbart belopp av ..... " _____

och ett grundbelopp av ..... " _____

samt till **kommunal progressivskatt** med ett grundbelopp av ..... " _____,

varav den beräknade kommunandelen utgjorde " _____

och den beräknade utjämningsandelen utgjorde " _____;

och fann prövningsnämnden skäl bestämma, att kommunandelen av progressivskatten skulle fördelas sålunda:

å ..... kr. _____

å ..... kr.
å ..... ”
å ..... ”

Skäl för prövningsnämndens beslut:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Taxeringsnämnden i _____ hade taxerat

på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* . . . . . kr. _____

” ” *kapital* . . . . . ” _____

” ” *arbete* . . . . . ” _____

Summa kr. _____

medgivet avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen . . . . . ” _____

antagen beskattningsbar inkomst kr. _____

uträknad bevillning . . . . . ” _____

till **inkomst- och förmögenhetsskatt:**

A-skatt för ett antaget beskattningsbart belopp av . . . . . ” _____,

för vilket bolaget, vars kapital fastställts till _____ kr., påförts grundbelopp efter _____ procent med reduktion enligt bestämmelsen i 19 § 1 mom. b) inkomstskatteförordningen eller med . . . . . ” _____,

varå A-skatten uträknats till ” _____

B-skatt för ett antaget beskattningsbart belopp av . . . . . ” _____

med ett grundbelopp av _____ kr. och en uträknad skatt av . . . . . ” _____

samt till **kommunal progressivskatt** med ett grundbelopp av . . . . . ” _____,

varav beräknad kommunandel ” _____

och beräknad utjämningsandel ” _____

På därom framställt yrkande beslöt prövningsnämnden, att bolaget i stället skulle taxeras på följande sätt:

till **bevillning** för

inkomst av *fast egendom* . . . . . kr. _____

” ” *kapital* . . . . . ” _____

” ” *arbete* . . . . . ” _____

Summa kr. _____

avdrag enligt 11 § 2 mom. 4:o) bevillningsförordningen . . . . . ” _____

beskattningsbar inkomst således kr. _____

till **inkomst- och förmögenhetsskatt:**

A-skatt för ett beskattningsbart belopp av ..... kr. _____,
för vilket bolaget, vars kapital fastställdes till ..... kr.,
påfördes grundbelopp efter ..... procent med reduktion enligt bestäm-
melsen i 19 § 1 mom. b) inkomstskatteförordningen och alltså med „ _____
B-skatt för ett antaget beskattningsbart belopp av ..... „ _____
med ett grundbelopp av ..... „ _____

samt till **kommunal progressivskatt** med ett grund-
belopp av ..... „ _____,
varav beräknad kommunandel „ _____
och beräknad utjämningsandel „ _____

Skäl för prövningsnämndens beslut: